

۹۷

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ

ہیچ کلمہ حاصل نہ کر سکتی تائی | نیکی | تو ہنچے پوسے | چہ تاسو خیرات کری | لہ ہفتہ خہ نہ چہ | خویشوی نے تاسو
تاسو پورہ | نیکی | ہیچ کلمہ حاصل نہ کر سکتی | تو خہ | چہ تاسو خپل غورہ | خیزونہ | خیرات نہ کری

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۙ

او ہفتہ خہ چہ خرٹ کوئی | د خہ خیزونہ | نو بیشک | اللہ | پہ ہنچے باندی | پوہہ دے | قول د خوراک (خیزونہ)
اوہہ خیز چہ تاسو خیرات کوئی | نو ہفتہ اللہ تہ بنہ معلوم دی - د خوراک قول خیزونہ چہ

كَانَ حِلًّا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِذَا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ

حلال وو | بنی اسرائیلو د پارہ | مکرکوم چہ حرام کرے وو | بخیلہ | یعقوب | پہ خپل خان باندی
مسلمانا نو لہ حلال د ہفتہ | بنی اسرائیلو لہ ہم حلال وو مکرکوم خیزونہ چہ یعقوب | بخیلہ پہ خان حرام کری وو

مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ قَاتِلُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا

وہانید (د دے نہ) | چہ نازل کرے شو وو | تورات | وواہ | داوڑی | تورات | پس وے لولئی
او (دا خبرہ) د تورات نازلید نہ وہا و مے (شوے وہ) درنہ وواہ چہ بنہ دہ تورات داوڑی او ہفتہ وولئی

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۙ فَمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ

کڑچے | بیٹی تاسو | رشتیا و بونکی | پس شوک چہ | وتری | پہ اللہ باند | دروغ
کہ تاسو رشتینی بیٹی ؟ د دے نہ پس ہم چہ شوک پہ اللہ تعالی باندی

مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۙ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ

پس لہ دے نہ | پس ہم دغہ دی | ظالمان | وواہ | رشتیا و وٹیل | اللہ
دروغ و تہی | ہم دغہ ظالمان دی (لہ پیغمبرہ) وواہ چہ اللہ (خہ وٹیل دی) رشتیا

فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۙ

پس پیروی و کری | د ملت د ابراہیم | چہ حنیفادو | اونہ وو | لہ مشرکانو نہ
نے وٹیل دی پس تاسو د ابراہیم د طریقہ پیروی و کری چہ حق پرست وو او د مشرکانو نہ نہ وو -

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبْرَكًا

بیشک | ورو مے | کور | چہ مقرر کرے شو وو | خلقو د پارہ | ہم ہفتہ دچہ | پہ مکرکے دے | برکت والا
بیشک د قولونہ ورو مے عبادت گاہ چہ د خلقو د پارہ مقرر شوے دہ کوم چہ پہ مکہ کہنے دہ د برکت خائے دے

وَهَدَىٰ لِلْعَالَمِينَ ۚ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا قَامَ إِبْرَاهِيمُ

او ہدایت دے | د جہان خلقو د پارہ | پہ کہنے | نختہ دی | بنکارہ | خائے د اودرید و د ابراہیم
او خلقو د پارہ د ہدایت (مرکز) دے - پہ کہنے نختہ دی د ابراہیم علیہ السلام (د عبادت) خائے دے

وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ۚ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ

او شوک چہ داخل شو پہ کہنے | نو ہفتہ شو پہ امن کہنے | او اللہ د پارہ | پہ خلقو باندی (د فوض) | حج | د بیت اللہ
او چہ شوک ورنہ نہی ہفتہ پہ امن شی | او د اللہ پہ خلقو باندی دا حق دے چہ د دے کوم زیارت د کوی

دوق جبرائیل علیہ السلام

مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَوِيٌّ

خوک چه طاقت لری | د دے دخت | د تلود لارے | اوخوک چه انکار و کوی | نو پیشک | الله | بے پروا
خوک چه د لارے | توفیق لری | اوخوک چه انکار و کوی | نو هفت | معلومه وی | چه الله

عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٤﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ

له عالمون نه | ووايه | اے اھل کتابو! | وے انکار کوئی | ذائقونو
دخلقونہ بے نیازہ | (بے پیغمبرہ!) | ووايه چہ اے اھل کتابو! | تاسو وے دالمہ دھکمونہ نہ اکر

اللَّهُ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ

دَالِہ | اوائیہ | گوری | خہ چہ تاسو کوئی | وایہ | اے اہل کتابو |
 کوئی سزا دے چہ اللہ ستاسو پہ تولو کارونو کوا دے چہ تاسوئے کوئی ۔ نہ ورتہ وایہ چہ اہل کتابو |

لَمْ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُوتَهَا

وَلَمْ يَمْنَعْ كُوفَى تَاسُو | دَالِلُهُ دَلَالَرُ نَهْ | هَقُّهُ خَوَكِ چَمِ یَا نَهْ رَاوِ یَا تَاسُو وَنَا نَهْ
تَاسُو وَلَمْ دَا یَمَانِ خَاوَنَدَانِ دَا اَللّٰهُ لَهْ لَارُ نَهْ مَنَعِ کُوئی کَبِ لِیَجُونَهْ یَهْ کِنَهْ رَاوِ یَا سَتِیْ | سُرَهْ دَا
وَلَمْ یَمْنَعْ کُوفَى تَاسُو | دَالِلُهُ دَلَالَرُ نَهْ | هَقُّهُ خَوَكِ چَمِ یَا نَهْ رَاوِ یَا تَاسُو وَنَا نَهْ

عَوَجًا وَأَنْتُمْ شَهِدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٠﴾

کے۔ دل | اوتاسو | کوہ پیچی | اونہ کے | اللہ | بے خبر | ادھنہ | جہ تاسو کوئی

کے لئے اور تاسو کیلئے اور اللہ کے لئے ہے خبر دے کہ چہ تاسو کیلئے
 چہ تاسو کیلئے (دھتے دھتے کیلئے) گواہائی۔ اور اللہ ستاسو کاروونہ عافہ نہ دے

اے ۱ | دَا بِيْمَانْ خَاوندانو! | کُچِرے خبره وُمَتی تاسو | دِيوَتولی | دَ هَعو خَلقو نه | (چانه چه) | دِرِکِ شَوکِ شَوکِ

اے مسلمانانو! کہ تاسو دے کتابیانو دے یو قول خبره ومنله نوڈه ایمان راہه

بَرَدُّوْكُمْۙ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْۙ لَهْرِيْنۙ ﴿۱۰﴾ وَلَيْفَ تَكْفُرُوْنَ
 وَهَؤُلَاءِ نَبَايَا وَاٰیِس كَرِيۡمٍ | سَتَاوَدَّ اِيْمَانُ رَاوَدَهٗ پَس | كَقَرْتَهٗ | اَوْشَكْتَهٗ | تَا سَوَا نَكَار كُوِي

تہ پس یہ مو بیرتہ کفرتہ ہوئی - اوس یہ تاسو کفر خندکہ خویش کرے شی؟ اور

وَأَنْتُمْ تَنْتَلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولٌ
 اوستاسو حال دا کچھ پوستے شی | پہ تاسو | الیتونہ دالہ | اوستاسو پہ مینہ کنے | دھغہ رسول

خواتین کے لئے اللہ تعالیٰ کی طرف سے جو نیک اعمال کی مثالیں دی گئی ہیں، ان میں سے پہلی یہ ہے کہ اللہ تعالیٰ سے دعا کی جائے کہ وہ اپنے بندوں کو اللہ تعالیٰ کی طرف سے دی گئی نیک اعمال کی مثالیں سے متاثر کرے اور ان سے اپنا عمل درست کرے۔

وَمِنْ يَخْصِمُ بِأَنَّهُ قَدْ تَعَدَّى إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

اوپر چہ ذ اللہ تعالیٰ پہ دین میں لکھوے نو ہفتہ سید لاریہ سید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ

۱۷ مؤمنانو! | دویریںٹی! ادا اللہ نہ (دیکھیں حق رک) | دھغہ نہ | دھیریں! | انا سہو

میں نے دیکھا کہ وہ ایک دیرینہ دوست تھا۔

إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا

مگر | چه یثی مسلمانان | او (مضبوطه) ونیستی | رستی | دالله | قول
خوپه داسه حالت کینه چه تاسو مسلمان یثی - اد قول په شریکه دالله رستی په مضبوطی سره ونیستی -

وَلَا تَفَرَّقُوا وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً

اومه | جد اجد کیردی | او یاد کړی | نعمت دالله | چه هغه | په تاسو وکړه | اهل کچه تاسو و | دینملاو تریل
او دله دله مه کیردی | او دالله چه په تاسو کوم انعامات دی هغه یاد کړی | کله چه تاسو د یو بل دینملاو و |

فَأَلَفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا

بیا هغه محبت وپچوله | په مینه د زه و نو ستاسو کینه | پس شوئ تاسو | دهغه په مهربانی سره | ورونه د یو بل
بیا هغه ستاسو په زه و نو کینه محبت وپچوله | او دهغه په مهربانی تاسو ورونه ورونه چه شوئ

وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ

او دوی تاسو | په غاړه | دکنده | د اوس | بیا په بیچ کړی تاسو له هغه نه | دغه شان
او تاسو د اوس دکنده په غاړه ولاړه وئ | نو الله تره نه خلاص کړی | دغه شان الله

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ

بیانوی | الله | تاسو پاره | خپل آیتونه | دپاره د کچه تاسو لار بیاموئ | او پکار ده چه وئ له تاسو | یوه چه
تاسو ته خپله مخینه نښله ښائی | چه تاسو په سمه لار یان پاته شئ - په تاسو کینه خامخا یو توله داسه

يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

چه بلی | د نیکي طرف ته | او حکم کوی | د ښو کارونو | او منع کوی | له بدو کارونو نه
پکار ده چه خلق نیکي طرف ته رابلی | او ورسه د ښو کارونو حکم کوی | او د بدو کارونو نه منع کوی

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا

او هم هغه دی | کامیاب | او مه کیردی | په شان دهغو خلقو | چه فرقه فرقه شول
او هم داسه خلق به کامیاب وئ - او دهغو خلقو په شان مه کیردی چه په خپله مینه کینه چه دینملاو و

وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ

او اختلاف وئ وکړه د یو بل سره | پس له دینه چه | راغلل هغوی ته | روښانه | دلیلونه | او هم دا خلق | د کومو ته چه
او د خرقندو دلیلونه را تلونه پس په اختلاف و نو کینه اخته شول | او هم د داسه خلقو د پاره ډیر

عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ

(به) عذاب (وی) | ډیر لوئ | په کومه ورځه | به سپین وی | هغه مخونه | او تو به وی | هغه مخونه
لوئ عذاب مقرر دئ | په کومه ورځه چه به هغه مخونه روښانه وی | او هغه به تک تو به شئ نو د

فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيْمَانِكُمْ

لیکن هغه خلق | د کومو چه به تو به شئ | مخونه دهغوی | ایا تاسو انکار وکړه | پس له ایمانو نه خپلونه
هغو خلقو د کومو مخونه چه به تک تو به شئ (هغوی ته به وویل شئ) ایا تاسو ایمان را وړونه پس بیا کفر اختیار کړه

فَذَوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۹۹﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ

پس و شکست | عذاب | به بدله دهغه کینه چه تاسو به کفر کولو | لیکن هغه خلق چه | رویشان به دی
دو، اوس د خپل کفر په سزا کینه د عذاب خونډ و شکست | او هغه خلق د کومو مخونه چه به روښانه

وَجُوهُهُمْ فِی رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۰۰﴾ تِلْكَ آيَاتُ

مخونه د هغوی | پس (هغوی) د الله رحمت کینه به وی | (چه) هغوی به په دینه همیشه وی | دا | آیتونه
وی هغوی به د الله د رحمت په سیوری کینه وی او په دینه به همیشه وی، دا د الله حکمونه دی

اللَّهُ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿۱۰۱﴾

د الله دی | چه تلاوت کوو مونږ د هغه په تائید | په حق سره | او الله نه غواړی | ظلم کول | په خلقو
چه مونږ ته تاته نیک نیک او رواو - او الله په مخلوقاتو باند ظلم کول نه غواړی -

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿۱۰۲﴾

او الله د پاره د | هغه چه په اسمانونه کې د | او هغه چه په زمکه کې د | او د الله طرف ته به | بیرته گرځول شوی قول کارونه
او هرغه چه په اسمانونه او په زمکه کې دی هغه قول الله دی - او له معامله په اخر الله ته پیش کیږی -

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ

بئې تاسو بهترين امت | چه بهر ته راويستل شوی بئې | د خلقو پاره | تاسو حکم کوئ | د نیکو کارونو | او منع کوئ
(له مسلمانانو) تاسو بهترين قول بئې کوم چه د خلقو (د هدایت) د پاره پیدا کړی شوی د تاسو خلقو ته د نیکی حکم کوئ

عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَكُوَّامِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا

د بد و کارونو نه | او ایمان راوړی | په الله | او که چیر | ایمان راوړئ | اهل کتاب (یهود، مسلمانان، عیسویان) د پاره بهر ته
او بد و کارونو ته منع کوئ او په الله باند یقین لرئ، او که اهل کتاب هم ایمان راوړئ نو د هغوی د پاره بهر ته

لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَكَثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۱۰۳﴾ لَنْ يَضُرَّكُمْ

هغوی پاره | څه نه هغوی نه | مسلمانان دی | او اکثر په هغوی کینه | نافرمانه د | هر څه به زیان و نه رسو | هغوی ته
غوږ وکړ، په هغوی کینه څه خوا بهانداردی خوا کتر په کینه فاسقان دی - هغوی تاسو هیڅ ضرر نه شی

إِلَّا أَذًى ۖ وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُبْلُوكُمْ ۖ الْأُدْبَارُ

مکرغه لږ غفلان | او که چیر هغوی تاسو سره جنگ وکړی | نو و به کړ هغوی تاسو ته | شکاځان
رسو فقط تنگول کوی - او که تاسو سره جنگ شروع کړی نو زه به درته شکاځان و ښای - او بیا به

ثُمَّ لَا يَنْصَرُونَ ﴿۱۰۴﴾ ضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةَ أَيْنَ مَا تَقِفُوا إِلَّا

بیا به هغوی ته مدد و نه کړ شی | و غورځول شو | په هغوی باند | ذلت | هر ځای کینه چه هغوی بیا مونږ ته | مکر
هیڅوک د هغوی امداد و نه کړی - په د خلقو باند هر ځای کینه چه بیا مونږ ته ذلت مسلط وی، هنر که

يَحْبِلُ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلٌ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُ وَبَغَضٍ مِنَ اللَّهِ

په ذمه واری کینه | د الله د طرف نه | او په ذمه واری کینه | د خلقو د طرف نه | او هغوی راغلل | په غضب کینه | د الله
چه د الله په پناه کینه او د خلقو په پناه کینه وی او هغوی د الله په غضب کینه کیر شوی دی

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ

دوہلے شوہ | بہ ہغوی باند | محتاجی | ۱۵ | کد پارہ چہ ہغوی | انکار کو

اور محتاجی پرے راغوبید لے دے - دایہ دے وجہ چہ ہفتوی ذالہ تعالیٰ د حکمونو نہ

يَا أَيُّهَا اللَّهُ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا

ایتو نو دالہ | او وترل به هغوی | پیغبران | پبه ناحقه | داپه دے وجه | هغوی نازمانی دکر

نکار کو او پیغمبران علیہم السلام یہ تھے پہ ناحقہ و شرل، دے وجہ داوہ چہ ہغوی نافرمانی

كَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾ لَيْسَ أَسَٰءٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ

وَدَعَدَنَ بِهٖ تَيْرِيدَلْ | هَعْوَى قَوْلْ بَرَابَرَنَهٗ دَى | دَ اَهْلْ كِتَابُونَهٗ | يَوَهٗ دَلَهٗ دَهٗ وَلايَهٗ

۱۰۷۰ او د خدا نه وړاندې تیر شوی وو، خو ټول اهل کتاب هم برابر نه دي په هغوئې کېنې یو ټول په حق (مضبوط) رالړه

تَلُونَ آيَاتِ اللَّهِ أَنْاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

دَاللّٰهُ اَيُّنُوْهُ | دُشِبِيْ پِه وَخْتُوُوْ كِيْنِيْ | اَوْ هُوِيْ | سَجْدِيْ كُوِيْ | هُوِيْ اِيْمَانِ رَاوِيْ | يِه اللّٰهُ

پسے پہ وقت کہے ہم دَاللہ الیتونہ لوی اوھفۃ سجدۃ کوی ۔ پہ اللہ تعالیٰ او پہ اخرت

الْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

بِه وِرْخ | دَاخِرَت | اَوْحَكَم كَوِي | دَنِكُو كَارُونُو | اَوْ مَنَع كَوِي | دَدُو كَارُونُو

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ مَا نَالِ الْغَالِغَالِ

يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوا

تندی کوی | په نیکوکارو نوځنې | اوهم د الخلق دی | د نیکانو نه | اوهوی ته په کوی

نیکو کاروں کے دیوبل نہ وہاں دیکھیں اور دغہ کسان دنیا کو پہنچاؤں کے شیریں۔ او (داخل) یہ

فَلَنْ يُكْفَرُوهُ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

ننگی نه هفتکله به محرم نه که شد هفت (داع) نه او الله اش نه به ده ده نه به هفت کارانه

یہ پرہیز کارانہ بیسہ

نَبِّ كَفَرُوا إِلَٰهًا تَغْنَىٰ عَنْهُمْ أُمَمٌ أَلْمُوا وَلَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ

لَا يَنْفَعُ الْإِنْسَانَ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

هیت کله به کاروژ کړی هغوی ته | دهغوی مال | اونه | دهغوی اولاد | دالله سره

عَوْدِ کَرَمِ دَاللہ دَعَابِہِ مَقَابِلَہِ کُنْیَہِ تہ دَہغوی مالونہ اونہ دَہغوی اولادقہ پہ کار

بَاءٌ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾ مَثَلُ مَا

علم | او ہم (خلق) دی | دوزخیان | ہم ہفوی بہ یہ دے کئے | ہمیشہ وی | مثال دے ہفے کوم |

ی او دا دوزخیان دی په دے کتے به همیشه پراته وی - کوم مالونه چه دوی

فَقَوْنٌ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صَاعٌ

[illegible]

حَرَّتْ قَوْمٌ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكْتَهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ

فصل تہ | دیو قوم | چاہے ظلم کرے دو | یہ خیلو خانو | بیائے حق بر باد کرو | اوندے ظلم کرے پہ ہنوا | اللہ

فصلو نو پریوئی چہ پہ خانے ظلم کرے وی نو فصل ویرلہ تباہ کوی ۔ اواللہ پہ ہنوی ہیہ ظلم نہ

وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٥﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

لیکن | ہنوی پہ خیلو خانو نو | (دیکھیلہ) ظلم کو نو | اے ایمان خاوندانو! | مہ جوہری

دے کرے بلکہ ہنوی پخپلہ پہ خیل خان زیاتے کرے ۔ اے مؤمنانو! | مسلمانانو نہ علاو

بِطَانَةٍ مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ

رازدار (شوکی) | سوا د خیلو نہ | ہنوی کے نہ کوی ناسو | نقصا (رسول) کینے | ہنوی غواہ | چہ تاسو تکلیف

نور خلق خیل رازدار کوی مہ، ہنوی ستاسو پہ بر باد لو کینے ہیہ کوتاہی نہ کوی، ہنوی حق خیرہ خویشی پہ

قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تَخَفَى صُدُورُهُمْ

بیشکہ ہنکارہ شوکہ | دُنبہنی | د ہنوی لہ خلونہ | او حقہ چہ | پست دی | د ہنوی سینو کینے

کومہ چہ تاسو تکلیف رسی اوس خوئے بغض د خلونہ ہم ہنکارہ شو کہ اکوم چہ نے پہ نہ ون کینے پست پروت د

أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ

دھنہ دیکھ نہ ہم | زیات دی | بیشکہ بیان کری د مونہ تاسو نہ | آیتونہ | کہ چرے تاسو

ہنہ خولا دیکھ نہ ہم پیر زیات دے، مونہ تاسو نہ نچنے بنے خرگندے کرے، کہ چرے تاسو د غور اونکر

تَعْقِلُونَ ﴿١١٦﴾ هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ

عقل لری | داؤہری تاسو خا | ہنہ بی دچہ | د ہنوی محبت کوی | او محبت نہ کوی ہنوی تاسو سہ | او تاسو مہی

نہ کاروا خلئی ۔ تاسو تکلیبی ہنوی سرہ مہینہ محبت ساتی وے د ہنوی تاسو خوش نہ بی، سرہ دے

بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا

تول کتابونہ | او کہ چہ | ہنوی ملاقات کوی تاسو سہ | (نو) وائی | مونہ دھم | ایمان راؤہ د

چہ تاسو تول اسبانی کتابونہ مہی او کہ چہ تاسو سرہ یو کھائے شئی نو وائی چہ مونہ ایمان راؤہ دے

وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَنْكُمْ مِنَ الْغَيْظِ قَدْ

او ہر کہ چہ خان لہ شئی | نو چپہی ہنوی | پہ تاسو باند | (خپلہ) کوتے | لہ غصہ نہ | وایہ

او چہ خان لہ یوازے شئی نو د چیرہ قہر درپسے خپلہ کونے پہ غائبونو چپہی، ورتہ وایہ

مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٧﴾

مہہ شئی | پہ وجہ د خپلہ غے | بیشک | اللہ | پوہہ دے | د نہونو پہ راز | کہ چرے

چہ د خپل قہر د لاسہ مہہ شئی، بیشک اللہ نہ ستاسو د نہونو حال معلوم دے ۔ کہ چرے

تَسْسِكُمْ حَسَنَةً تَنْوَهُهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ

ورسیری تاسو نہ | نعمت | (نو) بد لگی پہ ہنوی | او کہ چرے ورسیری تاسو نہ | (خہ) تکلیف

تاسو نہ حق قائدہ رسی نو دا خبرہ پہ ہنوی بد لگی او کہ چرے ورتہ حق تکلیف ورسیری

منزل ۱

يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصَبَرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرَّكُمْ

نو خوشحال شي | په هغه | اوكه چيرې | تاسو صبر وكړئ | او پرهيز كاري وكړئ | زيان به ونه رسوي تاسو ته | په دې خوشحال شئ | اوكه تاسو صبر وكړئ او د الله نه ويره كوي نو د هغوي مكر و قريب تاسو ته

كَيْدُهُمْ شَيْءٌ إِنْ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ حَبِيطٌ ۝۱۰۱ وَادُّ غَدَوَتَ

مكر د هغوي | هيڅ | بيشكه | الله | په هغه څه چيرې كوي هغوي | احاطه كوونكې | اوكه چيرې | ته به څه د صبار او د هغوي غور نه شي درسوئ ، الله د هغوي د هر كار نه رڼا پيښه ده - او د ياد كړه پيښه ده | كوم وخت چيرې

مِنْ أَهْلِكَ تَبَوَّى الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ

د خپل كور نه | چيرې تاكينيږي | مسلمانان | (په) مورچو كينې | د پاره د جنگ | او الله | ته سره كور بهر د تلې او (د اړوند په ميدان كينې) مسلمانان د ځان په ځان په مورچو كينې د جنگ د پاره مقررول او الله

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۱۰۲ إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتٌ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلُوا وَاللَّهُ

اوريدونكې | پوهه ده | هر كله چيرې اراده وكړه | دوو څو | له تاسو نه | چيرې همت بايلې هغوي | او الله | هغه اوږې او په هغه پوهه كې هر كله چيرې ستاسو د ملگرونو د دوو ټولو د نامردۍ اراده وكړه - حال دا چيرې الله

وَلِيَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝۱۰۳ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ

د هغوي دوست (دو) | او په الله باندې | پكار ده چيرې ټول وكړي | مسلمانان | او بيشكه ختم دركړې د تاسو ته د دواړو مدد كار و - او مؤمنانو له خو هېښه په الله باندې ټول پكار ده - او (د ځانه د باندې) الله د بدير په ميند

اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۱۰۴

الله | په بدير كينې | او تاسو كمزوري وي | پس وويريږئ | د الله نه د پاره د دې چيرې | شكر وكړئ - كينې ستاسو امداد كړې و و كوم ختېه تاسو چيرې زوي وي | پس د الله نه وويريږئ چيرې (د هغه په نعمتو) شكر وكړې شي -

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ

هغه ختېه وويل تا | مؤمنانو ته | ايا كافي به نه وي تاسو پاره | چيرې | مدد وكړي ستاسو (هم د بدير هغه واقعه ياده كړه) كله چيرې تا مسلمانانو ته وويل ، ايا تاسو د پاره دومره كافي نه ده چيرې الله تعالى

رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزِلِينَ ۝۱۰۵ بَلَىٰ

رب ستاسو | په درې | زره | فرښتو سره | چيرې (د بېرته) نازلې وي | ولې نه درې زره فرښتې راكوي ښه كړي ، او ستاسو امداد وكړي - ولې نه (كافي)

إِنْ تَصَبَرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ

كه چيرې تاسو صبر وكړئ | او پرهيز كاري وكړئ | او (د ښځې) په تاسو مله وكړي | فوراً | نو امداد به وكړي ستاسو د (كه) چيرې تاسو صبر وكړئ او د الله نه ويره كوي او بيا كه چيرې هغه (د ښځې) په دې جوش كينې په

رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ۝۱۰۶

رب ستاسو | په پنځو | زرو | فرښتو سره | (چيرې) خاص نښه به لري تاسو مله وكړي نو الله به پنځو زرو فرښتو سره ستاسو امداد وكړي چيرې خاص نښه به ورسره وي -

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمُ

اونه دیکھو کہ ہفہ (مدد) اللہ مکر | تاسو دپارہ | اود پارہ دیکھو کہ پہ آرام شی | نہاوند ستاسو اودا خبرہ خودستہ اللہ تعالیٰ حکم وکیرہ | تاسو خوشحالہ شی اوزیوند مو پہ حائل

بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

پہ ہفہ | اونه (دے) مدد | مکر | د اللہ د طرف نہ | چہ غالب | خاوند د حکمت دے شی، اود امداد خو ہم د اللہ د طرف نہ دے | چہ غالب اود حکمت خاوند دے

لَيَقْطَعَنَّ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتُهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿١٠٤﴾

چہ کوترہ کوی بوہ برخہ | د هغو خلقو چہ کافران دی | یاد لیل کوی هغوی | بیا هغوی واپس شی | ناکامہ (اودا) دیکھو د پارہ چہ د کافرانو یو توالے هلاک کوی یا لے خوار اود لیل کوی چہ نامرادہ واپس لای شی

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ

نشسته دے | ست | پہ دے کار کینے (دخول) | هغہ خیر | یا د خرم هفہ | توبہ نصیب کوی | هغوی تہ | یا هغوی لہ عذاب وکیرہ (لے بغیرہ! د هغوی) فیصلہ ستا پہ لاس کینے نہ دہ کہ د اللہ خوشہ وی تو توبہ پہ قبول کوی کئی عذاب بہ ویر کوی

فَأَتَاهُمُ ظِلْمُونَ ﴿١٠٥﴾ وَبِاللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

حکم چہ هغوی | ظالمان دی | اود اللہ دی | ختم چہ پہ اسمانونو کینے دی | اوشہ چہ | پہ زمکہ کینے دی وے چہ هغوی پہ هان زیاتے کوی | او هه ختم چہ پہ اسمانونو | او پہ زمکہ کینے دی هفہ قول د اللہ دی

يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ

بخشنه کوی | چاته چہ وغوازی | او عذاب ویر کوی | چاته چہ وغوازی | او اللہ | بخشنو کینے چاته چہ وغوازی | بخشنه کوی | او چاته چہ وغوازی عذاب ویر کوی | او اللہ تعالیٰ | بخشنو کینے

رَحِيمٌ ﴿١٠٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمُ الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً

مهربان دے | اے | مؤمنانو! | مہ خورئ | سود | دوچند پہ بیا یا دوچندئ سرہ مهربان دے | اے مسلمانانو! | تاسو سود مہ خورئ چہ هفہ پہ خو خوچندہ زیاتیرہ

وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠٧﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي

او د ویریرئ | د اللہ نہ | د پارہ دیکھو تاسو | کامیاب شهئ | او د ویریرئ | د هفہ اور نہ | کوم چہ او د اللہ نہ ویرہ کوی چہ تاسو کامیاب شهئ | او د هفہ اور نہ هان بیچ و ساتئ کوم چہ

أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٠٨﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ

تیار کیرہ شهئ | د کافرانو د پارہ | او حکم و منئ | د اللہ | او د رسول | چہ پہ تاسو د کافرانو د پارہ تیار شوے دے | او د اللہ او د رسول حکمنه منئ امید دے چہ د

تُرْحَمُونَ ﴿١٠٩﴾ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ

رحم وکیرہ شهئ | او منلہ کیرئ | د بخشنه طرف تہ | د خپل رب | او جنت (طہنت) د ربانین وکیرہ شهئ | او پہ هفہ لاسہ پہ تلوار خئی چہ د اللہ تعالیٰ د مغفرت او هفہ جنت تہ

عَرْضَهَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ

چه پلنواله دهغه | د آسمانو | او د زمكه | برابر دي | تيار كړې شوې | پر هيز كارانو د پاره | كوم خلق چه

يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظَيِّنَ الْغِيْظِ وَالْعَافِينَ

خوږه كوي | په ارام كېنه | او سختي (كېنه) | او زغني | غصه | او معاف كوي

عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا

خلق | او الله | دوست لري | نيكات | او هغه خلق | هر كله چه وكړي

فَإِحْسَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَّرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا

خه بد كار | يا ظلم وكړي | په خپلو هانو | نو يادوي | الله | بيا بخښنه غواړي

لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا

د خپلو گناهونو | او څوك | بخښنه شي | گناهونه | سوا | د الله نه | او ضد نه كوي

عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُ هُمْ مَغْفِرَةٌ

په هغه گناهه چه وئې كړي | او هغوی پوهه وي | دغه خلق دي | چه بدله ددوي | بخښنه ده

مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

ددوي د رب د طرفه | او باغونه دي | چه بهيري به | لاندې دهغه نه | نهرونه | هميشه به وي (هغوی)

فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ

په هغه كېنه | او ښه ده | بدله | د عمل كوونكو | بيشكه تير شوي دي | تاسو نه وړاندې | واقعات

فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿١٣٧﴾

پس وگرځئ | په زمكه كېنه | بيا وگورئ | څنگه | شو | انجام | د دروغ گمنونكو

هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾

دا (قرآن) | بيان د | د خلقو د پاره | او | هدايت | او نصيحت | پر هيز كارانو د پاره

وَلَا تَهْمُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۰۶﴾

اوهه سستيدى | اوهه غشون كيدى | او تاسو | به غالب يئى | كه چرے يئى تاسو ريتيئى مؤمنان
او تاسو همت مه بائيئى اوهه غم كوئى اوهه تاسو به غالب راخئى كه چرے تاسو خيل دننه ايمان لري

إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ

كه چرے ورسيدى تاسو (هه زخم) قوم رد كافرانو ته زخم | به شان دهغه
كه درن، تاسو نه (په دهغه) زخم كينه زخم نكيد له دهغه نو دهغه قوم رد كافرانو، ته دهغه زخم نكيد

وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ

اودا | دهغه اوملته ورغى | اودورا ارمون | دهغه خلق به ميعر كينه | اودا پارده كم چه چد كرى | الله
اودا خو حالات دى كوم چه مونته (وار په وار) په خلقو كينه بد لوو را بد لوو. اوهكه هم دهغه الله په تاسو

الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ

مؤمنان | او جوهر كرى | خنه په تاسو كينه | شهيدان | او الله | دوست نه لري
هغه خلق و زما دى كوم چه مؤمنان دى او په تاسو كينه هغو نه دهغه شهادت دهغه نصيب كرى اودا الله ظالمان

الظَّالِمِينَ ﴿۱۰۷﴾ وَلِيَمَحَّضَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ

ظالمان | او دپاره دهغه بنه پاك كرى | الله | مسلمانان | او ختم كرى
خوبن نه دى او په دهغه وجه هم چه الله ايمان خاوندان (دگنا هونو نه) پاك صفا كرى او كافران

الْكَافِرِينَ ﴿۱۰۸﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُ

كافران | ايا | گمان كوئى تاسو | چه داخل به شئى تاسو | جنت كينه | اودا دهغه (په) نه دهغه
تباه كرى - ايا تاسو كنه شئى چه جنت ته به (اوچ په اوچ) داخل شئى حال دده چه الله په

اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿۱۰۹﴾

الله | هغه خلق | (كوموچه) جهاد وكړو | په تاسو كينه | او نه دهغه معلوم كرى | صبر كوونكى
تاسو كينه لا جهاد كوونكى نه دى ازمايلى او نه دى صبر كوونكى ازمايلى دى -

وَلَقَدْ كُنْتُمْ مَتَّوْنَ الْمَوْتِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ

او بيشكه | تاسو | ارزو كوله | د مرگ | وړاند دده ته چه | تاسو ملاقات وكړئ وركړئ
او تاسو خو به د مرگ ارزو مكانه كوله (خو هغه وخت) چه مرگ مولى له نه دو

فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۱۱۰﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ

پس وليدو تاسو هغه | او تاسو كتل (په خپلو سترگو) | او نه دده محمد | مكر | يو رسول
نو اوس درته مرگ مخامخ راغى او تاسو وليدلو - او محمد (صلى الله عليه وسلم) نورغه نه دى خو بس يو پيغمبر ده

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ

بديشكه تير شوى دى | دهغه نه وړاند | پيغمبران | ايا بيا كه چرے | دهغه وفات شئى | يا قتل كړه شئى
دهغه نه وړاند نور پيغمبران هم تير شوى دى، نو كه دهغه وفات شئى يا ووژل شئى

انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَابِكُمْ ۖ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ

نو بپورته نه کړخوئ تاسو | په بوند وخیلو | او څوک چه | بیرته وگرځي | په بوند وخیلو
نو ایا تاسو په په اړولو بشپړو (د اسلام نه) بیرته کړخوئ؟ او (یاد ساق) څوک چه کفر ته واپس وگرځي

فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ۝۴۳

هغه به هیڅ څه زیان ونه رسولی | الله ته | هیڅ (هم) | او بیرته بدله ورکړی | الله | شکرگزارو ته
نوهغه الله ته هیڅ نقصان رسوله نه شی - او الله به بیرزی شکرگزار بندگانو ته بدله ورکړی

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ كِتَابًا مُّوجَّلًا

اددا مکنه نه ده | یونفس له | چه مرشی | مگر د الله په حکم | لیکل شوې | په نېټه سره
او هیڅ یو ژوند د الله د حکم نه بغیر مړیدل نه شی، مړی خو په نېټه لیکل شوې ده

وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا ۖ وَمَنْ

او څوک چه | غواړی | ثواب | د دنیا | موندو د کوو هغه ته | د دے نه | او څوک چه
او څوک چه دنیوی ثواب غواړی موند به ورله په دنیا کې ثواب ورکړو او څوک چه د

يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا ۖ وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ۝۴۴

غواړی | ثواب | د آخرت | موندو د کوو هغه ته | د هغه نه | او موند به بیرزی بدله ورکړو | شکرگزارو ته
آخرت د ثواب د پاره کارکوی نو هغه له به په آخرت کې ثواب ورکړو او موند به بیرزی شکرگزار بندگانو ته

وَالَّذِينَ مِنْ بَنِي إِسْرَافَ قَتَلُوا نَفْسَهُمْ

او غومره (تیر شول) | له پیغمبرانو نه | چه جهاد وکړو | د هغوی په ملګرتیا کې | خدای خلقو | ویرو | بیا نه (خو)
او (د دے نه وړاند) ویر پیغمبران وو چه د هغوی په ملګرتیا کې ویرو خدای خلقو جهاد وکړو - نو د الله په

وَهُنَّاءُ ۖ لَمَّا أَصَابَهُمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا

هغوی همت با نیلو | په سبې هغه مصیبت چه ورسپید هغوی | د الله په لاره کې | اونه کمزوری شول
لاره کې چه کوم مصیبتونه ورته رسید لی وو، په هغه باند د هغوی زهونه پریوق نه وو، نه کمزوری شوی وو

وَمَا اسْتَكْبَرُوا ۖ وَاللَّهُ يَحِبُّ الصَّابِرِينَ ۝۴۵

اونه | شکته شول | او الله دوست لری | صابران | اونه وه
اونه باطل ته سر ټیټه کړه وو او د الله صابره خلق خوښ وی - د هغوی خوښ دا

قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا

خبره د هغوی | سوا | (د دگنه) چه | هغوی به وویل | اے ربه زموږ | وځښه | موندو د پاره | گناهونه زموږ
دعا وه چه اے زموږ ربه! زموږ گناهونه او زموږ د لاسه

وَأَسْرَفْنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ

او زموږ زیاته | زموږ په کار کې | او کلک کړه | زموږ قد مونږ | اومد دراکړه مونږ
شعور زیاته راته وځښه، او زموږ شې کلک کړه او د کافرانو په

أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا

او زموږ زیاته | زموږ په کار کې | او کلک کړه | زموږ قد مونږ | اومد دراکړه مونږ
شعور زیاته راته وځښه، او زموږ شې کلک کړه او د کافرانو په

وَنصُرْنَا

او زموږ زیاته | زموږ په کار کې | او کلک کړه | زموږ قد مونږ | اومد دراکړه مونږ
شعور زیاته راته وځښه، او زموږ شې کلک کړه او د کافرانو په

عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۱۰۷﴾ فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ

پہ قوم | کافرانو | پس دکر دھوی | اللہ | ثواب | د دنیا | او نبیہ
مقابلہ کئے مونزلہ فتحہ راکرہ - نو اللہ تعالیٰ هوی له د دنیا ثواب هم وکرہ او د آخرت

ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۰۸﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

ثواب | د آخرت | او اللہ | دوست لری | نیکان | اے | مؤمنانو
نبیہ ثواب نے هم وکرہ او نیکان خلق د اللہ تعالیٰ خوش وی - اے مؤمنانو

إِنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا

کہ چہ تاسو خیرہ منی | د کافرانو | نو هوی بہ بیہ وکرہ تاسو | پہ چوند و ستاسو | پس وہ وکرہ تاسو
کر تاسو د کافرانو خبرے منی نو پہ اہولو نبیو یہ مورکض تی واپس کری ، بیا یہ بہ سخت

خَسِرِينَ ﴿۱۰۹﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا

زیان کارہ | بلکہ | (هم) اللہ | ستاسو مالک د | او هفہ | دیرنبیہ | مدد کار دے -
نقصان کئے پریوخی (د دوی خیرہ منی) بلکہ اللہ ستاسو ملکرے د او هفہ دیرنبیہ مدد کار دے

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ

اوس بہ مونزلہ غورزو | پہ زمی و کرے | د هفہ خلق چہ | کافران دی | رعب
مونزلہ بہ دیر زمی د کافرانو پہ زمی و کرے (ستاسو) رعب د غورزو ،

بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانٌ

پہ سبغ هفہ چہ شریک کرہو د هفہ | د اللہ سہ | هفہ خیز | چہ نہ دے نازل کرے | د هفہ | (اللہ خہ) دلیل
خکہ چہ دوی د اللہ سرہ داسے خیز نہ شریک کری د چہ د هفہ پہ هفہ اللہ هفہ دلیل نہ د نازل کرے

وَمَا لَهُمْ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوًى الظَّالِمِينَ ﴿۱۱۰﴾ وَلَقَدْ

او خائے د هفوی | دونہ دے | او خراب دے | خائے د اوسید | د ظالمانو | او بیشک
او د دوی تیکانوہ دونہ دے ، او د ظالمانو تیکانوہ دیرہ بدہ دے - او اللہ تعالیٰ تاسو

صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحْسُونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّىٰ إِذَا

رہتیا کرہ تاسو سہ | اللہ | خپلہ وعدہ | هفہ وچہ تاسو وزل هفوی | د هفہ پہ حکم | تردے چہ | ہر کہ
سرہ خپلہ وعدہ رہتیا کرہ هفہ وخت چہ (د جنگ پہ اول کئے) تاسو هفوی د اللہ تعالیٰ پہ حکم سرہ پہ دیرہ

فَتِلْكَمُ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا

تاسو کزوی د بنود لہ | او تاسو جگہ شروع کرہ | پہ خپل کار کئے | او نافرمانی وکرہ تاسو | پس لہ دے نہ چہ
وزل خوچہ تاسو لے زہ شوی او پہ خپل کار کئے مو جگہ شروع کرہ او د پیغمبر د حکم نافرمانی مو وکرہ پس هفہ

أَرْسَلَكُمْ مَّا تَحِبُّونَ مِنْكُم مِّنْ يَّرِيدُ الدُّنْيَا

وئے بنود لو تاسو | هفہ خیز | چہ تاسو خوشولو | (خنے) پہ تاسو کئے | هفہ (دے) کوم چہ غواری | دنیا
اللہ دیرہ ستاسو د خوشے خیز (مال غنیمت) و بنود لو ، پہ تاسو کئے خنے خلق د دنیا طلب کار و

وَلَقَدْ عَفَا عَنْكَ

او بيشكه | هغه معاف ڪړي | تاسو | او الله | لوءِ و فضل هاوندي | علي المؤمنين (۱۵۶)

ذُ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلُونَ عَلَامَاتِ

ہندو دھت یاد کر لی کہ چہ تاسو لرے وتلی وی اویھی جاتہ موسستند نہ کرتا | دچا طرف تہ | او پیغمبر

فَاُخْرِكُمُ فِي اَخْرَاكُمُ فَاتَّابَكُمُ غَمًّا بَغْمًا لِّكَيْلَا تَحْنُنَا

تہ د وروستونہ اوازونہ کول ، پس (الله ستاسو تری بیت د پیارہ) غم د پاسہ غم درکو د پیارہ دے جھ کوں خبر

مَا أَصَابَكُمْ ط وَاللَّهُ خَيْرٌ

[illegible]

نہ تھے | چم کوئی تاسو | بیائے | راؤ لیو لو | پہ تاسو باند | پس نہ | غم نہ

نَهْ تُعَاسًا يَغْشَى طَافَةً مِّنْكَ لَا طَافَةَ

کرو | یعنی پرکالی | چه پتولے | بوه دله | له تاسونه | او بوه دله (هفوه)

هَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ

وخت هم ڏخپلو ڄاڻونو فڪرو، اود الله تعالىٰ په حقله ئي په ناحقه ڏ ځاهلانو په شان

هَلِيلِهِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ

نے کوئے، ویل بہئے چہ پہ دے کار کینے مونہ نہ خہ اختیار شتہ ؟

ان الامر لله بالله يحقون في انفسهم

سے ہی!) یقیناً بولے خبرے ہم ذالکہ پہ اختیار کئے دی! داخلق پہ زہر نوئے ہفہ خبر پتے ساقی

مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ

چه نه به نه بکاره کوو | تاته | وئیل به نه | که چرے دے | مونبرد پاره | له دے کارنه
کوے چه ستا په وړاند نه څرگندوی، دوی په خپل مینو کې وائی که څه اختیار زموږ په لاس کې دے نو مونبر

شَيْءٍ مَا قَتَلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ

څه څیز | نو نه به د وختل شو موږ | دلته | دوايه | که چرے | وئی تاسو | په خپلو کورونو کې
به دلته نه وو وژلے نشوی - ورته دوايه چه که تاسو په خپلو کورونو کې هم ناست دے

لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى

ځامغا به به راوتلی وو | هغه خلق چه | په تقدیر کې لیکلی وو | په هغوی باند | وژلی کیدل | په طرف
نو د چا په نصیبه کې چه مرګ لیکل شو دے وو، هغوی به د خپل مرګ ځایونو

مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ

د ځایونو د وژلے کیدلو خپلو | او د پاړه د څچه آزمایي | الله | هغه څه چه | ستاسو په سینو کې دی
ته راوتلی وو - او دا (معامله) ځکه وشوه چه الله ستاسو د سینو پټ رازونه آزمایي، او

وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

او د پاړه د څچه پاک کړي | څه چه | ستاسو په زړو کې دي | او الله | ښه پیژني | راز | د سینو
ستاسو د زړونو درغلنیا صفا کړي، او الله ته د زړونو راز دیر ښه معلوم دے

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ

بیشک | هغه خلق چه | مخه وگرځولو | له تاسو نه | په هغه ورځ | په یو بل ته مخامخ شول | دواړه دے
په تاسو کې چه کومو خلکو (د احد د جنگ په ورځ) د جنگ نه مخه اړولے وو هرکله چه دواړه دے یو بل ته مخامخ

إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ

بیشک چه | وښوول هغوی | شیطان | په سبب څه هغو علونو | کوم چه هغوی کړي وو | او بیشک
شول، نو دا ځکه چه شیطان د هغوی د ځنو عملونو په وجه د هغوی قد مونږ خویولی وو، الله د

عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

معاف کړل | الله | هغوی لره | بیشک | الله | بخښونکي | د زغم خاوند دے
د هغو خلکو کناه معاف کړه | او الله یقیناً | بخښونکي | د زغم خاوند دے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا

اے | دایمان خاوندانو! | مه کیږئ | په شان د هغو خلکو | چه کافر شول | او وئیل
اے مؤمنانو! | د کافرانو په شان خبره مه کوئ چه د

لَاخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرًى

خپلو وروڼو ته | هرکله چه هغوی سفر وکړو | په زمکه کې | یا هغوی وو | په جهاد کې | که چر د هغوی
هغوی خپل خپلوان چرته په سفر ووځي | یا عزاله (لاشي) (اومره شي) نو هغوی وائی که چېر

عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً

موتو سره | نو نه به مړه کېدل | او نه به وژل کېدل | چه وگرځوي | الله | ۱۵ (خبره) | ارمان
دوی دلته مونږ سره پاتې وکړ نو مړه شو او وژل شو په نه دواړو خبره الله د هغوی په زېږون کې د حسرت

فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُمْحِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

د هغوی په زېږون کې | او الله | ژوندي کوي | او مړه کوي | او الله | هغه هغه ته چه تاسو کوي
پیدا کولو سبب ګرځوي | او الله ژوندي کول او وژل کوي ، او الله تعالی ستاسو کارونه

بَصِيرٌ ۝ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَکَغْفَرَةٌ

ګوري | او که چیرې | تاسو وژل شئ | د الله په لاره کې | یا مړه شئ | خامخا بخښنه
ویني ګوري - او که تاسو د الله په لاره کې وژل شئ | یا مړه شئ | نو د الله د طرف نه

مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ۝ وَلَئِنْ مِتُّمْ أَوْ

د الله د طرف نه | او (د هغه) رحمت | ډیر ښه ده له هغه نه | چه هغوی جمع کوي | او که مړه شئ | یا
مغفرت او رحمت د هغه ټول مال نه ډیر ښه ده کوم چه دا خلق راغونډوي - او که تاسو مړه شئ | یا

قُتِلْتُمْ لَا إِلَى اللَّهِ تَحْشَرُونَ ۝ فِيمَا رَحْمَةً مِّنَ اللَّهِ

وژل شوي | نو خامخا به د الله طرف ته | را جمع کړه شئ | پس په سبب د مهرباني سره | له طرفه د الله نه
وژل شئ | نو په هر حال الله ته به راپورته شئ کیږي - (له پیغمبره) دا د الله تعالی مهرباني ده

لَئِنْ لَّهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا

نرم شوي نه | د هغوی پاره | او که چیرې | وې ته | سخت خوږه | د سخت زړه ځاوند | نو هغوی (تو) به پاشیږي
چه ته د خلکو ته ډیر زیات نرم یې او که ته تیز خوږه | ستګړه | وې نو ټول خلق به ستا د خواشانه

مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ

ستا د خواشانه | پس معاف کړه ته | هغوی | او بخښنه وخواړه | هغوی پاره | او مشورا کړه هغوی سره
تښتیدلی وو ، نو د دوی قصورونه معاف کړه (او د دوی په حقله د بخښنه دعا وخواړه او په معاملو کې

فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

(په اهمه) معامله کې | بیا هر که چه | ته پخه اراده وکړه | نو توکل وکړه | په الله باند | بیشکه | الله
د دوی سره هم مشورا کړه خو هر کله چه د خه خبر پخه اراده وکړه نو بیا په الله توکل کړه - یقیناً توکل کوونکی کسان

يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ۝ إِنْ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ

د دوست لري | توکل کوونکی | که چیرې مدد درکړي تاسو | الله | پس نشته د هېڅوک غالب کیږي
د الله تعالی ډیر خوښ وي - که الله تعالی ستاسو مدد کوي نو هېڅ طاقت په تاسو غالب

لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُ لَكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِّنْ بَعْدِهِ

په تاسو | او که چیرې | هغه پریدي تاسو | پس څوک د هغه چه | مدد په درکړي تاسو | پس له ده نه
نه شي راتلې او که الله تعالی مویو از په پریدي نو بیا بل داسه څوک کیږي شي چه د هغه نه پس به تاسو له مدد درکړي

وَعَلَى اللَّهِ

فَلْيَتَوَكَّلِ

الْمُؤْمِنُونَ ۝

وَمَا كَانَ

لِنَبِيِّ

اوپہ اللہ باندی | پس توکل و وکری | مؤمنان | اونہ دہ (مکنہ) | نبی د پارہ

اوپہ اللہ باندی | پس توکل و وکری | مؤمنان | اونہ دہ (مکنہ) | نبی د پارہ

اوپہ اللہ باندی | پس توکل و وکری | مؤمنان | اونہ دہ (مکنہ) | نبی د پارہ

اوپہ اللہ باندی | پس توکل و وکری | مؤمنان | اونہ دہ (مکنہ) | نبی د پارہ

اوپہ اللہ باندی | پس توکل و وکری | مؤمنان | اونہ دہ (مکنہ) | نبی د پارہ

اوپہ اللہ باندی | پس توکل و وکری | مؤمنان | اونہ دہ (مکنہ) | نبی د پارہ

اوپہ اللہ باندی | پس توکل و وکری | مؤمنان | اونہ دہ (مکنہ) | نبی د پارہ

اوپہ اللہ باندی | پس توکل و وکری | مؤمنان | اونہ دہ (مکنہ) | نبی د پارہ

اوپہ اللہ باندی | پس توکل و وکری | مؤمنان | اونہ دہ (مکنہ) | نبی د پارہ

اوپہ اللہ باندی | پس توکل و وکری | مؤمنان | اونہ دہ (مکنہ) | نبی د پارہ

اوپہ اللہ باندی | پس توکل و وکری | مؤمنان | اونہ دہ (مکنہ) | نبی د پارہ

اوپہ اللہ باندی | پس توکل و وکری | مؤمنان | اونہ دہ (مکنہ) | نبی د پارہ

اوپہ اللہ باندی | پس توکل و وکری | مؤمنان | اونہ دہ (مکنہ) | نبی د پارہ

اوپہ اللہ باندی | پس توکل و وکری | مؤمنان | اونہ دہ (مکنہ) | نبی د پارہ

اوپہ اللہ باندی | پس توکل و وکری | مؤمنان | اونہ دہ (مکنہ) | نبی د پارہ

اوپہ اللہ باندی | پس توکل و وکری | مؤمنان | اونہ دہ (مکنہ) | نبی د پارہ

اوپہ اللہ باندی | پس توکل و وکری | مؤمنان | اونہ دہ (مکنہ) | نبی د پارہ

هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

راغلو دا؟ دوايه | هغه | خپله ستاسو د طرف نه راغلو | بيشكه | الله | په هر څيز باندې
دا د كوم څانگه نه راغی، دوايه | چه دا تاسو پخپله په ځان راسته دے ، بيشكه الله تعالى په هر څه

قَدِيرٌ ۖ وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّتَقَىٰ الْجَمْعَيْنِ

قادر دے | او كوم چه | درسيں و تاسو ته مصيبت | په هغه ورځ چه | يو بل ته مخامخ شو | دوايه دے
قدرت لري - او كوم مصيبت چه په تاسو باندې په هغه ورځ راغی هر څه چه دوايه دے (په اڅکې) يو بل ته مخامخ شو

فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَلِيَعْلَمَ

پس په حکم د الله سره | او د پاره د څه معلوم کړي | مؤمنان | او د پاره د څه معلوم کړي
نوداهم د الله په حکم سره دو چه الله مؤمنان ښکاره کړي - او منافقان هم بيل

الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

هغه خلق چه | منافقان شول | او وويل شو | هغوی ته | راشي | او جنگ کړئ | په لاسه کيږه د الله
کړي (هغه منافقان) چه ورته وويل شو چه راشي د الله تعالى په لار کيږه جنگ وکړئ

أَوْادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفَرِ

يا د دفع کړئ کافران | هغوی وويل | که چر موږ پوهيږئ | په جنگ کولو | نو ځان په پيروي کړو موږ تاسو | هغوی خوکړه ته
يا (د ښمن) دفع کړئ - نو هغوی وويل که موږ ته معلومه ده چه (نن) جنگ دې موږ ته به ځان درپه درغل وو - د دے وينا

يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَهِهِمْ

په دغه ورځ | ډير نژدې شول | په نسبت (د څه وي) هغوی ايمان ته (نژدې) | هغوی وايي | په خپلو څلو
په دخت هم هغوی د ايمان په نسبت کفر ته زيات نژدې وو - دوی په ځله هغه خبره کوي چه په

مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ۖ

هغه څه چه نه دي | د هغوی په زېمو کيږه | او الله | زيات پوه ده | په هغه کوم چه | هغوی پټوي
نږدې کيږه هغه نه دي | او کوم خبره چه دوی پټوي هغه الله ته ډير ښه معلومه دي -

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا

دا هغه خلق دي کومو چه | وويل | خپلو وروڼو ته | او په خپله ناست دوله جنگ نه | که چر هغوی موږ ته
دا هغه خلق دي چه پخپله خوناست پاته شول او د خپلو وروڼو په حق له و وويل چه که موږ خبره دے منله

مَا قَاتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ

نونه به وو قتل شوي | دوايه | دفع کړئ تاسو | له خپله ځانه | مرګ | که چر | يني تاسو
د نو وژل شوي به نه وو - ورته دوايه | که چر تاسو په دې وينا کيږه رښتوني يني نو د خپل ځان نه مرګ

صِدْقِينَ ۖ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا

رښتوني | او گمان مه کوئ | په هغو خلقو چه | ووژل شول | د الله په لاسه کيږه | د مړو
دفع کړئ - او څوک چه د الله په لاسه کيږه وژل شوي دي ، هغوی هيڅکله مړي نه کيږه

بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿۱۱۹﴾ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ

بلکہ زندی کی | دخیل رب سرہ | ہغوی تہ روزی و رکوش | خوشحالہ دی | بہ ہغہ غہ چہ و رکوش ہغوی اللہ
بلکہ ہغوی خیل رب سرہ ژوندی و رکوش ورنہ و رکوش شی (۱) اللہ تعالیٰ چہ دخیل فضل نہ ہغوی تہ غہ و رکوش

مِنْ فَضْلِهِ ۖ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ

لہ خیل فضل نہ | او ہغوی خوشحالہ دی | دہغو خلقو بہ نسبت | چہ لانہ دی یوخلے شو | دہغوی نہ
دی بہ ہغہ خوشحالہ کی - او دہغو خلقو بہ نسبت خوشحالی کوی چہ لا وروستو بہ دنیا کئے | دہغو

مِّنْ خَلْفِهِمْ ۖ إِلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۲۰﴾

لہ ہغوی نہ وروستو | چہ نشہ دے | دہغو | خوف | بہ ہغوی | او نہ ہغوی | بہ غزن شی
سرہ | بہ برنخ کئے | ملاؤ نہ دی | ہغوی لہ نہ غہ ویرہ شتہ ، او نہ بہ خفہ کیوی

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ ۖ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ

ہغوی خوشحالہ دی | دہغو | بہ انعام | او فضل | او بہ دہغو | چہ اللہ | نہ ضائع کوی
ہغوی دہغو تعالیٰ بہ نعمت او فضل دیر خوشحالہ دی - او بہ دے خبرہ چہ اللہ تعالیٰ دہغو مانو

أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۲۱﴾ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ

اجر | دہغو مانو | کو موخلقو چہ | حکم و منلو | دہغو | او دہغو
اجر نہ ضائع کوی - چاہے دہغو خوہو نہ یس ہم دہغو او رسول

مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ

پس لہ ہغہ نہ چہ | دہغو لو ہغوی تہ | زخم | دہغو دہغو | دہغو | دہغو نہ
پہ او از باند خان حاضر کرو ، بہ ہغوی کئے چہ کوم نیکان او پرہیز کاران

وَاتَّقُوا أَجْرَ عَظِيمٍ ﴿۱۲۲﴾ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ

او پرہیز کاری و کرہ | اجر کے | دیرلوئے | ہغہ خلق چہ | دوئیل ہغوی تہ | خلقو | چہ بیشک | دہغو خلقو
دی ہغوی لہ لوئے اجر مقرر دے ، دہغو (مؤمنان) دی چاہتہ چہ خلقو و وئیل چہ گورشی دہغو کانو

قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا

جمع کئے کے (لنکر) | دہغو ستاسو | پس و ویرہی دہغو | نو ہغوی نور زیات شو | بہ ایمان کئے | دہغو و وئیل
ستاسو بہ مقابلہ کئے فوج جمع کئے کے دہغو نہ و ویرہی نو دہغو دہغو ایمان نور زیات کئے او وئیل

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿۱۲۳﴾ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ

کافی دہغو دہغو | اللہ | او ہغہ دیرہنہ کار ساز دے | بیا ہغوی واپس شو | دہغو بہ احسان | او فضل نہ
چہ مونہ لہ اللہ یوازہ پس دہغو ہغہ بہترین کار ساز کے - پس ہغوی دہغو بہ نعمت او دہغو بہ فضل سرہ کامیاب

لَمْ يَمَسْسَهُمْ سُوءٌ وَلَا اتَّبِعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ

و نہ رسید لو ہغوی تہ | دہغو تکلیف | او پیروی و کرہ ہغوی | دہغو مندی دہغو | او اللہ
واپس شو ، ہغوی تہ غہ تکلیف و نہ رسید او دہغو دہغو کارے ہم و کرہ - او اللہ

ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿۱۴۹﴾ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ

خاوند دے | بیشک | خبر و کوئی | شیطان دے | چہ ویری | دوستان خیل
دیر نوئے فضل خاوند دے | یقین و کبریٰ | احم شیطان دے | چہ تاسو د خیلو دوستانو نہ ویری -

فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۵۰﴾ وَلَا يَحْزَنكَ

پس مہ ویری تاسو دهنوی | او ویری بی دمانہ | کہ چری تاسو | مؤمنان | او غزن نہ کی تا
تاسو دهنوی هرگز مہ ویری او (صوف) هم مانہ ویرہ کوئی کہ چر تاسو واقعی مؤمنان یی۔ او اے نبی! تہ دهنو

الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُوا اللَّهَ شَيْئًا

معه خلق کوم چہ | زغلی | یہ کفر کینے | بیشک هغوی بہ | هیج کله نقصان و رسولی | الله تہ | هیج م
خلقو یہ کار و مہ غزن کیوہ خوک چہ د کفر یہ اختیار و لو کینے تلوار کوی دوی هیج کله د الله هیج تاوان نہ شی کولے۔

يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ

الله غواری | چہ نہ | جو دے | هغوی د پاره | دغه | برخه | پہ آخرت کینے | او هغوی پاره
الله دا غواری چہ پہ آخرت کینے ورنہ هیج برخه ورنہ کوی - او هغوی له

عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۵۱﴾ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ

عذاب دے | دیر نوئے | بیشک | کومو خلقو چہ | واخستو | کفر | پہ بدله د ایمان کینے
نوئے عذاب مقرر دے۔ چا چہ د ایمان پہ بدله کینے کفر پہ بیعہ اخستے دے۔

لَنْ يَضُرُوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۵۲﴾ وَلَا يَحْسِبَنَّ

هغوی هیج کله زیان و رسولی | الله تہ | هیج | او هغوی د پاره | عذاب | دردناک | او خیال نہ کوی
هغوی یقیناً د الله تاوان نہ شی کولے | او هغوی له دردناک عذاب مقرر دے۔ او کافران د دا

الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَشَدُّ بَغْضًا إِلَى اللَّهِ وَلَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ

معه خلق چہ | کافران دی | چہ زموئز مهلت و رکول | هغوی تہ | بهتر دی | دهنوی دمانو د پاره
خیال نہ کوی چہ مکنی مونو دوی له د نسیکری د پاره مهلت و رکول

إِنَّمَا نَسَبُلُ لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿۱۵۳﴾

بیشک مونو زموئز مهلت و رکول | هغوی تہ | چہ هغوی نور زیو کوی | گنا هونہ | او هغوی پاره | عذاب | سپکوونکے
دا مهلت خو مونو زموئز مهلت و رکول | هغوی تہ | چہ هغوی په گنا هونو کینے نور زیات شی او هغوی له سپکوونکے عذاب مقرر دے

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ

الله به هیج کله پرے نبردی | مؤمنان | په هغه (حال) | چہ تاسو یی په هغه باند | تر چہ
دانه شی کیدے | چہ الله تعالیٰ مؤمنان په داسے حالت کینے پریردی کوم چہ (دن صبا) ستاسو د بلکے

يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ

جد اکری | ناپاک | له پاک نه | او الله (هیکله) تہ د چہ | خبر د کوی تاسو ته
هغه به پاک او بهلیت خلق جدا کوی - او د هغه دا طریقه هم نه دے | چہ تاسو قول د غیو په خبرو

عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مَنْ رُسُلِهِ

مَنْ يَشَاءُ

پہ غیب باند | اولیکن | اللہ | غورہ کوی | لہ خیلو رسولانوہ | شوک چہ و غورہ کوی | خبر کوی ، دے دپارہ اللہ پہ خیلو پیغمبرانو کنبہ چہ شوک غورہ کوی |

فَامِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تَوَمَّنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ

پس ایمان راؤہی | پہ اللہ | او دھغہ پہ پیغمبرانو | اوکے چرے | ایمان راؤہی | او پرہیزگاری و کمر تاسو | نو تاسو پوارہ | نو تاسو پہ اللہ او پہ پیغمبرانو باند ایمان راؤہی | اوکے ایمان او پرہیزگاری پہ لاروان و سیرینی نو دیرلوے اجر پہ

أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَخْلُقُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ

ثَوَابٌ دَعْدِيرْلُوئے | او هرگز خیال نہ کوی | هغه خلق چہ | شو متیا کوی | پہ هغه شہ چہ و رکہل هغوی | اللہ | بیا مومئی - او پہ چا چہ اللہ د مال فضل کرے دے او هغوی | پکنے شو متیا کوی

مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ أَلَمْ يَكُنْ هُوَ شَرُّ لَهُمْ سَيِّطَوْقُونَ

لہ خیل فضل نہ | چہ هغه بنہ دی | د هغوی پوارہ | بلکہ | هغه | بدہ دی | هغوی دپارہ | زرہ طوق و غوندہ شہ | نو دا خیال نہ کوی چہ شو متیا ویر نہ ہترہ دہ | بلکہ دا دوی پہ حقلہ نقصان دے ، دغہ د شو متیا مال

مَا يَخْلُؤُا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۝ وَاللَّهُ مِيرَاثُ

د هغه شہ | پہ کوم کنبہ چہ هغوی شو متیا کرکے | پہ ورج | د قیامت | او ہم د اللہ دپارہ دے | میراث | پہ ورتہ د قیامت پہ ورج د غایہ تیزندی کرے شی - او د اسمانو و زمکو قول میراث

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ لَقَدْ

د اسمانو | او د زمک | او اللہ | د هغه شہ نہ | چہ تاسو کوئی | دبنہ | خبردارک | یقینا | یوازہ د اللہ تعالیٰ دے - او اللہ ستاسو پہ کارو تو بنہ خبر دے ، بیشک

سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ

اؤریدے دہ اللہ | خبرہ | د هغو خلقو چہ | دے وئیل | بیشک اللہ | محتاج دے | او مونہ | اللہ د هغه خلقو خبرہ و اوریلک | چہ دے وئیل چہ اللہ محتاج دے او مونہ غنیان

أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ

غنیان یو | زر دہ چہ مونہ پہ ویکو | هغه شہ چہ | هغوی وئیل | او قتلول د هغوی | پیغمبرانو لہ | پہ ناحقہ | یو مونہ پہ د دوی دا خبرہ ہم ویکو او د اموہ ییکی | چہ دوی پہ پہ ناحقہ پیغمبران وئیل -

وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ

او مونہ پہ وویو | وئیل | عذاب | سوز وونک | دا دیلہ دہ | د هغه شہ | چہ واند وئیل | او چہ وخت راشی نو | دد نہ پہ وویو چہ اوس د اورک عذاب غوند وئیل - دا ستاسو د خیلو لاسونو دالہ

أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۝ الَّذِينَ قَالُوا

ستاسو لاسونو | او چہ | اللہ | خو | نہ دے | ظلم کوونک | پہ بندگانو | کو مو خلقو چہ | وئیل | گتہ دہ | او اللہ د بندیانو پہ حقلہ یو ذرہ ظالم نہ دے - شوک چہ دا وای چہ اللہ

إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَنْ نُرْسِلَ رَسُولًا حَتَّى يَأْتِيَنَا

چہ اللہ (خو) مونہ نہ وعدہ اختہ | چہ مونہ ایمان رانہ و ہو | پہ چار رسول باند | ترهغه و پورے | راوی مونہ نہ

موند نہ و بیلی دی چہ پہ ہیو پیغمبر د ترهغه ایمان نہ راوی و چہ اول هغه زمونہ پہ و پان

بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهِ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِي

قربانی | چہ دغوری هغه | اور | دواہ | بیشک راوی وے تاسو نہ | پیغمبران | له مانہ و پان

داسے قربانی و نہ کړی چہ پیغمبر | اور راشی او هغه و خوری و دواہ چہ زمانہ و پان پیغمبران تاسو نه خرنده نیت

بِالْبَيِّنَاتِ وَالَّذِينَ قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ

معجزے | او هغه نه چہ | دواہیل تاسو | پس وے | دواہیل تاسو هغوی | که چرے | بی تاسو

راوی وے او هغه نخبه ے هم راوی وے | چہ تاسو نه غواہی نو هغوی مووے و زل | که تاسو رشتینی

صِدِّقِينَ ۱۸۳ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ

رشتینی وونکی | پس که چرے | هغوی تادروغرن و کړی | نو دروغرن کنه شو | پیغمبران | دواہیل تانہ

بی | که اوس دوی تادروغرن کنه | نو تانہ وروچه هم ویر پیغمبران دروغرن کنه شو

جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزَّبْرِ ۱۸۴ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ۱۸۵ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ

راوی و هغوی | روپانه دلیلونه | او صحیفه | او کتاب | روپانه | هر یو نفس | خکو ویکه

دی | چہ هغوی بنکاره نخبه او صحیفه او روپانه کتاب راوی وے دو - هر ژوندے به یوغل

الْمَوْتِ ۱۸۶ وَإِذَا تَوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۱۸۷ فَمَنْ

مرگ دے | او بیشک چہ پوره به درکشی تاسو | اجر و نه ستاسو | په ورځ | د قیامت | پس شوک چہ

مړی - او تاسو ته به خپل پوره اجر د قیامت په ورځ درکړے شی | نو شوک چہ

زُحْرَحَ ۱۸۸ عَنِ النَّارِ وَأَدْخِلَ الْجَنَّةَ ۱۸۹ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ

به لرے و ستا شی | له اوس نه | او داخل به کړے شی په جنت | پس بیشک هغه کامیاب شو | او نه و | ژوند

د دوزخ د ادر نه بچ شی | او جنت نه داخل شی | هغه کامیاب شو - او د دنیا ژوند نورخنه

الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ۱۹۰ لَتَبْلُوَنَّ فِيْ أَمْوَالِكُمْ

د دنیا | مکر | سامان | د دوک | تاسو به خامخا و آزمایه شی | په خپلو مالونو کې

دی خو خرنده دوک د - (مسلمانانو) ستاسو د مالونو او ستاسو د سرونو

وَأَنْفُسِكُمْ قَدْ لَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

او په خپلو مالونو کې | او خامخا و داوړی | د هغو خلقو نه | چہ درکړے شو د هغوی | کتاب

انمیت به خامخا کړی | او تاسو به د هغو خلقو نه چہ پخوا ورسه کتاب درکړے شو دے

مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا ۱۹۱ أَذَى كَثِيرًا ۱۹۲ وَإِنْ

له تانہ و پان | اوله هغه خلقو نه | چہ مشرکان دی | د اذیت (خبره) | دیرے | او که چرے

او د مشرکانو د خل نه دیرے تکلیف رسوو نکه خبره اوسه | او که

وَيَتَفَكَّرُوا

او فکری

وَيَتَفَكَّرُوا

او فکری

وَيَتَفَكَّرُوا

او فکری

وَيَتَفَكَّرُوا

او فکری

وَيَتَفَكَّرُوا

او فکری

وَيَتَفَكَّرُوا

او فکری

وَيَتَفَكَّرُوا

او فکری

وَيَتَفَكَّرُوا

او فکری

وَيَتَفَكَّرُوا

او فکری

تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝۱۸۸

تاسو صبر و کوری | او پرہیزگاری و کوری | نو بیشک | دا | د لوئے همت | کار دے | او هر کله چ | تاسو صابره پلټئ شئ او حان بچ د ساتئ نو دا دیر د اوجته حوصله بهار دے - او دیا دکوه هر کله

أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ

واخستو | الله | اقواس | هغو خلقونه چ | ورکړه شوو | کتاب | چه خامغا بیانونی هغه | خلقونه | چه الله د هغو خلقونه کوم چه اهل کتاب دی دا وعدہ اخسته ده چه تاسوله د دے کتاب تعلیمات په خلق

وَلَا تَكْتُمُونَهُ، فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا

اومہ | پتوئی هغه | نو وغور و له هغوی هغه | د خپلو شانانونه وروستو | او واخستلوه یو | باند واخسته کول دی او پټ به نه ساتئ خو هغوی دا وعدہ شاته وغور و له او د الله کتاب په

بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ۝۱۸۹ لَا تَحْسَبَنَّ

د څه بده کچنه قیمت | لږ | پس د ډیږ بد دے | څه چ | هغوی اخلي | ته هېڅ کله خیال مه کو | لږ قیمت خرڅ کړو ، او دیره خرابه سودا نه د کړه - څوک چه په خپلو د بدو

الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا

په هغو خلقو | چه خوشحالیدي | په هغه څه چ | هغوی کوی | او خوښوی | چه د هغوی تعریف دوش | کارونو خوشحالیدي | او دا غولای چه په داسه کارونو د هغوی مدح و وینل شئ

بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبْنَهُمْ بِمَقَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ

په هغه څه چ | هغوی نه دے کړه | پس گمان مه کو په هغوی باند | په خلاصی کچنه | له عذاب نه | کوم چه هغوی کړی نه وی ، نو ته دا خیال مه کو په هغوی کچنه د عذاب نه خلاص شول

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۹۰ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ

او هغوی له | عذاب دے | دردناک | او الله د پالده | بادشاهی | د اسمانونو | او زمکه | هغوی د پاره خود دردناک عذاب مقرر دے - او د اسمانونو او زمکه مالک یوازے الله دے

وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۹۱ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ

او الله | هر څیز باند | قادر دے | بیشک | په پیداکو کچنه | د اسمانونو | او الله په هر څه قدرت لری - د اسمانونو او زمکه په پیداکیدو

وَالْأَرْضِ وَالاختلافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝۱۹۲

او زمکه | او په اختلاف | د شپه | او ورځ کچنه | خامغا څخه دی | د عقلمندو د پاره | کچنه ، او د شپه ورځ پرله پس په تلو د تلو کچنه هغه عقلمندو د پاره دیره څخه دی

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِهِمْ

هغه خلق چ | یادوی | الله | په ولاهه | او په ناسته | او په خپلو او خونو | چه په ولاهه ، په ناسته او په اوږه (هر حال کچنه) الله تعالی | یادوی

وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبَّنَا

او فکر کوی | پہ پیدا و بنیت کئے | د آسمانوں | او ذرے | اے زمین پر
و آسمانوں او ذرے | پہ پیدا و بنیت کئے | فکر کوی ، (اوداوائی) | اے زمین پر

مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۸۱﴾

نہ ہی پیدا کرتا | دا | عبث | پاک ہے | پس وساتہ مونہ | لہ عذاب | د اوس نہ -
دا عبثہ خیزونہ تا بے فائدے نہ ہی پیدا کرتی نہ (دھریب نہ) پاک ہے پس مونہ | اور عذاب نہ ہی کچھ -

رَبَّنَا اِنَّكَ مَنْ تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ اَخْرَيْتَهُ ؕ وَمَا

اے زمین پر | بیشک تا | چھ خوک | داخل کرل | اوس نہ | پس بیشک رسوا کرل تا ہغوی | اونشتہ
ک زمین پر | تا چھ خوک پہ دوتہ کئے وچولو نو ہفہ تا ویر و شرمولو - او د (داسے)

لِلظٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿۸۲﴾ رَبَّنَا اِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا

د ظالماتو | خوک مددکار | اے زمین پر | یقیناً | مونہ و اوسیدلو | بواواز کوونکے
ظالماتو د پارہ خوک مددکار نشستہ - اے زمین پر | مونہ د بواواز کوونکے | او اوزیدو چاچہ

يُنَادِيْ لِلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا

چہ بلنہ کوی | ایمان طرف نہ | چہ | ایمان راؤہی | پہ چیل رب بانڈ | بیا مونہ ایمان راؤہی | زمین پر
د ایمان طرف نہ بلنہ کولہ ، چہ پہ چیل رب بانڈ ایمان راؤہی پس مونہ ایمان راؤہی | زمین پر

فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَكْفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا

پس معاف کرہ | مونہ نہ | زمین کتاہونہ | اولرہ کرہ | مونہ نہ | بدی زمین | اوقات کرہ مونہ
زمین کتاہونہ د بخینہ ، او زمین بدیلے زمین نہ لرہ کرہ ، او نیکانو د ہولی

مَعَ الْاَبْرَارِ ﴿۸۳﴾ رَبَّنَا وَاِنَّا مَا وَعَدْتِنَا عَلٰی رُسُلِكَ

د نیکانو سرہ | اے زمین پر | او کرہ مونہ نہ | د خہ چہ | تا وعدہ کرہ | زمین سو | د چیلو رسولانو پہ زبہ یانڈ
سرہ موخافہ و کرہ - اے زمین زمین | کوئے وعدے چہ تا مونہ سرہ د یغیرانو پہ زبہ کری | ہفہ راسرہ پو کرہ

وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْبِعْعَادَ ﴿۸۴﴾ فَاَسْتَجَابَ

اومہ رسوا کرہ مونہ | پہ ورخ | د قیامت | بیشک نہ | خلاف نہ کوئے | د خیل وعدے | پس قبولہ کرہ دعا
او د قیامت پہ ورخ مو شرم پردہ وساتہ ، بیشک چہ نہ د خیل وعدے خلاف نہ کوئے ، نو اللہ تعالیٰ د

لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنۡتٰی لَا اُضِيْعُ عَمَلٌ مِّنْكُمْ

د ہغوی | د ہغوی رب | چہ زہ | نہ | ضائع کوئے | عمل | د ہغوی عمل کوونکی | لہ تاسونہ
ہغوی دعا قبولہ کرہ (اور نہ د وئیل) چہ زہ پہ تاسو کئے د ہیچا عمل نہ ضائع کوم

مِّنْ ذِكْرِ اَوْ اَنْشٰی بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَاَلَّذِيْنَ

سرہ دی | یا | بنعہ | خے لہ تاسولہ جنس د خنو نہ دی | بیا ہغو خلقو چاچہ
کہ نارینہ وی او کہ زمانہ ، تاسو قول د بویل جزہ بی - نو ہفہ خلق کو موجہ

هَاجِرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي

هجرت وکړو | او د وېستل شول | د خپلو کورونو نه | او تکليف ورکړه شو هغوی | په لاسه زما کېږي

وَقَتَلُوا وَقَتَلُوا لَأَكْفَرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَهُمْ

او هغوی ښک وکړو | او د وژل شول | زه به خامخا د هغوی گناهونه معاف کړم | او خامخايه داخل کړم هغوی

جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ

په جنتون کېږي | بهیږي په | د هغه نه لاند | نهرونه | بدله ده | له طرفه د الله نه

وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ الثَّوَابِ ۝ لَا يَغْرَثُ تَقَلُّبُ

او هم الله سره ده | نېټه | ثواب | او دوکه کېږي د ونه غورزوي | تا | گوښل راگوښل

الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ۝ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ

د کافرانو | په ښارونو کېږي | دا فائده ده لږه | بیا | ځان د هغوی د

جَهَنَّمَ وَيُسَّسُ إِلَيْهَا ۝ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ

دوتنځ | او خراب د هغه | ځان | لیکن هغه خلق چې د ویریدل | د خپل رب نه | د هغوی پاره

جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خُلِدِينَ فِيهَا نَزَلَ

جنتون دی | په روان دی | د هغه لاند | نهرونه | هغوی به همیشه و | په هغه کې | میلستیا

مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلَّابِرَارِ ۝ وَإِنَّ

له طرفه د الله نه | او د الله تعالی سره چې هغه د نیکانو د پاره | د نیکانو د پاره | او بېشکه

مَنْ أَهْلُ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ

د اهل کتابو نه | خو هغه هم دی | چې ایمان راوړي | په الله | او په هغه څه چې نازل کړه

إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشَعَتِ

ستا سورت ته | او په هغه څه چې نازل کړ شول | د هغوی طرف ته | عاجزی کوونکی | الله نه

الثلثة

لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ

نہ اخلی | یہ بدلہ دایتو نہ اللہ قیمت | لہ | ہم دھغوی دپارہ دے | ثواب دھغوی
دخدائے الیتو نہ (د دنیا) یہ لہ قیمت نہ خرغوی ، دھغو خلقو دپارہ دھغوی د رب سرہ

عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝۹۱ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا صِبْرُوا

دھغوی د رب سرہ | بیشک | اللہ | زر حساب اخستونک دے | اے دایمان خاوندان! صبرو کر
اجر دے ، یقین و سائنق چہ اللہ تعالیٰ دیر زر حساب اخستونک دے | اے مؤمنان! صبرو کر یو بل یہ

وَصٰبِرُوْا وَرٰبِطُوْا قَدْ اَتَقَوْا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝۹۲

او محنت و کرکری پہ صبر | او د جہاد دپارہ تیار و س | او دیریری | د اللہ نہ | دپارہ دچہ تاسو | کامیاب شی
صبر مادہ کوئی او خیل خان د جہاد دپارہ تیار سائنق | او د اللہ تعالیٰ دیریری چہ تاسو نہ کامیابی حاصل شی۔

سُوْرَةُ النِّسَاءِ مَدَنِيٌّ وَآيَةُ شُرُوعِ كَوْمٍ بِهٖ نَامَةُ ۝۹۳ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سو رساد پہ منہ کیے نازل شوا پکن | شروع کوم پہ نامہ د اللہ کوئے مہربا زیات رحم کوئے دے | بوسل شیروا ویا الیتو او ۲۴ رکوع دے
شروع کوم د اللہ پہ نوم چہ دیر مہربان د دیر زیات رحم خاوند دے۔

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ

اے خلقو! | او دیریری | د خیل رب نہ | چاچہ | پیدا کرکری تاسو | لہ یو کس نہ
اے خلقو! د خیل رب نہ او دیریری چہ تاسو تولے دیوتن (ادم علیہ السلام) نہ پیدا کرکری

وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا وَنِسَاءً ۝۹۴

او پیدا کرکری | دھغہ نہ | دھغہ شیخ | او خوار کرکری | دھغو دوارکری | دیر | او شیخ
او دھغہ نہ دھغہ جوہہ (دی بی خوا) پیدا کرکری او دیر کرکری دواروئے دیر سرکری او شیخ (د زمک پہ مخ) خوار کرکری

وَ اتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ تَسَاءَلُوْنَ بِهٖ وَالْاَرْحَامَ ۝۹۵ اِنَّ اللّٰهَ

او او دیریری | د اللہ نہ | چہ سوال کوئی تاسو لہ دھغہ پہ نوم | او د رشتونہ | بیشک | اللہ
او د اللہ نہ او دیریری چہ دھغہ پہ نوم تاسو دیو بل نہ خیل حقونہ غوا ری او د خیلوئی د تعلقا تو رشلو (نہ) بیشک اللہ

كَانَ عَلَیْكُمْ رَقِيْبًا ۝۹۶ وَاَتُوا الْيَتٰمٰی اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا

دے | یہ تاسو | نگران | او د کرکری | یتیمانو نہ | دھغوی مالونہ | او مہ بدلوئی
یہ تاسو تولو باند نگران دے | او د یتیمانو مالونہ دھغوی نہ واپس کوئی ، او یشہ خیز پہ خیل

الْخَبِيْثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَاْكُلُوْا اَمْوَالَهُمْ اِلٰی اَمْوَالِكُمْ

نا پاکہ | یہ پاکو | او مہ | خورکری | مالونہ دھغوی | یو خائے شی | د خیلو مالونو
خواب خیز مہ بدلوئی | او دھغوی مالونہ د خیلو مالونو سرہ (شریک) مہ خورکری

اِنَّهٗ كَانَ حُوْبًا كَبِيْرًا ۝۹۷ وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَقْسُطُوْا

بیشک هغہ | دے | گناہ | لویہ | او کہ چہرے | تاسو سرہ دیرہ وی | چہ تاسو پہ انصاف نہ کرکری
د دیرہ لویہ گناہ دے | او کہ تاسو سرہ دیرہ وی چہ د یتیمانو چنکو پہ عقلہ بہ انصاف

فِي الْيَتَامَىٰ فَانْكَحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ

دیتیمانوجیکوپہ حق کئے | نوپہ نکاح کرئی ہف | کوئے چہ | خوبئے وی ستاسو | له نورو بھومتہ
دوہ کوئے شئی ، نو کوئے نورے بنئے چہ مو خوبئے وی هغوی دوہ دوہ

مَتَنِي وَتِلْكَ وَرُبْعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا

دوہ دوہ | اودرے درے | اوخلور خلور | بیا کہ پھر | تاسو سرے ویرے وی | چہ تاسو انصاف نہ کرئیں
درے درے اوخلور خلور پہ نکاح واخلئی ، نو کہ دا ویرے درسرے وی چہ (د هغوی پہ مہم کئے

فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا

نویوئے بنئے | یار دینئے سرے | مالک وی پرے | بنی لاسونہ ستاسو | دا | زیات تر دے (دیکھ) | چہ نہ
(بہ) انصاف و نہ کہے شئی تو یو (بنئے درلہ بس دے) یا داسے دینئے چہ ستاسو ملکیت وی دے انصاف نہ دے کرئیں

تَعُولُوا ۝ وَآتُوا النِّسَاءَ صَدُقَتِهِنَّ نَحْلَةً ۚ فَإِنْ طِبَّنَا

ظلم کوئی تاسو | اودر کوئی | بنعوتہ | د هغوی مہر | پہ خوشحالی سرے | بیا کہ پھر | هف راضی
د پارہ دالار یا بنئے دے ، او بنعوتہ د هغوی مہر ونہ پہ خوشحالی ادا کوئی ، بیا کہ چرے هغوی پہ پیلہ

لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ

تاسو (بہ پرینود) | خہ خیز | د هف (مہر) نہ | د خیل (زہ) نہ | نو خورئی هف
رضامندی تاسوتہ پہ هف کئے خہ پرینودی ، نو هف بنئے پہ مزہ

هٰذَا مَرِيًّا ۝ وَلَا تَوْتُوا السُّفْهَاءَ أَمْوَالُكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ

پہ شوق سرے | چہ خان پریشہ موہ کوئی | اومہ ور کوئی | بے عقلوتہ | خیل مالونہ | کوم چہ | جوہ کوئی دے الله
بے مہرے خوبے شئی ، او ناپوہہ کسانوتہ خیل مالونہ مہ حوالہ کوئی کوم چہ الله تعالیٰ ستاسو

لَكُمْ قِيمًا ۚ وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ

(سبے) | ودریں ستاسو | اودری ورکئی هغوی | له هف نہ | اودا غوندی هغوی تہ | اودایئی | هغوی تہ
د گن ران بیکه کرئولی دی او هغوی لہ پکئے دودئی اوجامہ ور کوئی ، او هغوی سرے پہ نرمی

قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۝ وَابْتُلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ

خبرہ | بنئے | اود آزمایئی | یتیمان | تر دے چہ | هرکله هغوی ورسی | دے نکاح (عمر) تہ
خبرے کوئی - او د یتیمانو از مینیت کوئی تر دے چہ د نکاح عمر تہ ورسی

فَإِنْ اُنْسْتُمْ مِنْهُمْ رَشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ

بیا کہ پھر | معلومہ شو تاسو | له هغوی نہ | هوشیار تیا | نورسوئی | هغوی تہ | مالونہ د هغوی
نو کہ تاسو پکئے لہ دیر قیز بیا موندو ، نو د هغوی مالونہ هغوی تہ حوالہ کوئی

وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا ۚ وَمَنْ

اومہ خورئی هف | پہ فضول خرچی | او پہ تلوار سرے | دیکھ نہ | چہ هغوی پہ لو شئی | او غور
او د هغوی د لوئید و د ویرے نہ مال پہ فضول خرچی | او پہ تلوار مہ خورئی او غور

كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ

دی | مالدار | نوپکاردی چه خان و ساق | او خوک چه دی | محتاج | نوپکاردی و خوی | په بنه طریقہ دولت مند و هغه له پکارې چه هغه د یتیم د مال نه | ما و ساق | او خوک چه محتاج و هغه له پکارې چه هغه په قدر ضرورت

فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَى بِاللَّهِ

پس هرکله چه | ورکړئ تاسو | هغوی ته | د هغوی مالونه | نوگواه نیسئ | په هغوی | او کافی د | الله و خوی | بیا هرکله چه یتیمان ته خپل مالونه حواله کوئ | نوگواهان پرې نیسئ | او رسم | حساب اخستوله خوریو ازیم

حَسْبِيَ ۚ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ

حساب اخستونکې | سر و د پاره | برخه ده | له هغه نه چه | پرینوده | پلار او مور | او خپلوانو الله بس د | د نارینو هم په هغه مال کینے برخه مقرر ده چه مور او پلار او خپلوانو ته | پرینوده دی

وَاللِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ

او ښځو د پاره (هم) | برخه ده | له هغه نه | چه پرینوده | پلار او مور | او خپلوانو او د زنانو هم په هغه مال کینے برخه ده چه مور او پلار او (نور) خپلوانو ته | پرینوده دی

مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ۚ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ

هغه لږ دی د هغه نه | یا ډیر | برخه | مقرر ده | او هرکله چه | حاضرشئ | په تقسیم باند که لږ دی هغه مال او که ډیر دی | دا برخه د الله د طرف نه | مقرر دی | او چه د تقسیم وخت له

أُولَئِكَ الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ

خپلوان | او یتیمان | او مسکینان | پس ورکړئ هغوی ته | د هغه نه خپل خپلوان | یتیمان | او عزیزان را حاضرشئ | نو هغوی له هم پکینے نه ناخه ورکړئ

وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۚ وَلِيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا

او وایئ | هغوی ته | خبره | ښه | او ویریدل پکارې (الله ته) | هغو خلقو له | که چه هغوی پریرې او هغوی سره په نرمئ سره خبره کوئ | او هغو خلقو پکارې چه هغوی د خبره نه و ویریدی که چه

مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّتَهُ ضَعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ

له خپل ځان نه وروستو | اولاد | کمزور دی | چه و ویریدی | په هغوی باند | پس هغوی ویریدل پکارې (الله ته) | هغوی د خپل ځان نه وروستو (هم داسه) کمزور دی او بې وسه اولاد پریرې نو هغوی ته د هغوی په حقد څنگه فکر وکړئ پس

وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ

او وئیل پکار دی | خبره | محکمه | بیشکه | هغه خلق چه | خورئ | مالونه | د یتیمانو هغوی له پکارې چه هغوی د الله نه ویریدی (وسمه پخه خبره کوی - خوک چه د یتیمانو مالونه په نا حقه خورئ هغوی

ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا ۚ

په ظلم سره | بیشکه چه | هغوی خورئ | په خپلو خیتو کینے | او | او زړه ده چه هغوی داخلشئ | دوزخ ته نور څه نه کوی خو خپل خیت د اوس نه د کوی | او د دوزخ بل اور ته به زړ و اچولے شئ

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ

حکم کوی تاسو | الله | ستاسو اولاد په حق بڼه | چه د سړي برخه | برابر ده | د بڼه | د دودو بڼو

ستاسو اولاد په حقه د الله تعالی حکم کوی ، چه د یونارینه برخه د دودو زمانو بولای ده

فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ

پیا که چیرې | دی | صرف جینکې | د دودو نه زیاتې | نو د هغوی د پاره د | د بڼه په درېو | د ترکه نه

نو که چیرې د مری وارثان دوه یا د دودو نه زیاتې زانان وې نو هغوی له دې په درېو بڼه دوه برخه شي

وَأِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ

او که چیرې | هغه | یوه | وی | هم یو | نو د هغه د پاره ده | نیمه | او د هغه مور پلار

او که یوه زانان (وارثه) وی ، نو هغه له دې نیم مال ورکې شي ، او که د مری اولاد

لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ

په دواړو بڼه هر یوه | شپږمه برخه | د ترکه | کړې | دی | د هغه | د هغه اولاد

دی نو د هغه په مور او پلار دواړو بڼه هر یو له دې شپږمه برخه ورکې شي ،

فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَتْهُ أَبَوَاهُ فَلِامِّهِ

پیا که چیرې | نه | وی | د هغه | د هغه اولاد | او د دوه وارثان وی | د دوه مور پلار | نو د هغه د مور پلار

او که چیرې اولاد نه وي او مور پلار نه و وارثان شي نو د مور د دریمه

الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِامِّهِ السُّدُسُ

دریمه برخه ده | پیا که چیرې | دی | د هغه | ورو | نو د هغه د مور پلار | شپږمه برخه ده

برخه مقرر ده ، او که چیرې ورو نه غویندې شي پاتې وي نو د مور د بیا شپږمه برخه کړې

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يَوْصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ

پس د ادا کولو | د وصیت نه | چه وصیت کړې د مور د هغه | یا د قرض | ستاسو پلاران | او ستاسو خامن

د ایشیه هله دیکه شي چه اول د مور وصیت پورې کړ شي یا که قرض پورې نو هغه به اول ادا کړ شي . ستاسو مین پلاران

لَا تَدْرُونَ إِلَيْهِمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ

تاسو نه پوهیږئ چه | څوک په هغوی بڼه | زیات نزدیکی | تاسو ته | په نفع (رسو) بڼه | د دې برخې | مقرر دی

او ستاسو خامن لوی نه چه دی نو تاسو نه پوهیږئ چه څوک درته په فائدو رسو لوکی نه دی ، دا برخه

مِنَ اللَّهِ إِنْ كَانَ اللَّهُ غَانٍ عَلَى مَا حَكِيمًا ۝ وَلَكُمْ

د الله د طرف نه | بیشکه | الله | د دې | بڼه | خاوند د حکمت | او تاسو د پاره ده

الله مقرر کړی دی ، بیشکه الله په هر شے پوه او هر مصلحت ته واقف دے . او چه ستاسو

نصف مَاتَرَكَ أَرْوَاجُكُمْ إِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهِنَّ وَلَدٌ

نیمه | د هغه (مال) کوم چه پریږدو | ستاسو بڼو | کړې | نه | دی | د هغوی | د هغه اولاد

شي کوم مال پریږدي ، په هغه بڼه ستاسو نیمه کړې ، که چیرې د هغوی اولاد نه وي

عَلَيْكُمْ

پوهه |

فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ

پس اگر بچہ ہو وی | دھغوی | خہ اولاد | پس ستاسو دہ | خلو مہ برخہ | دھغہ | ہغہ پریزدی

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يَوْصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٌ وَلَهُنَّ

پس (داد اکولو) | دوصیت نہ | چہ وصیت کہے وی | دھغہ | یا (پس داد اکولو) | دقرضہ | او دھغوی دہ

الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ

خلو مہ برخہ | دھغہ | تاسو پریزدی | کہ چہ | نہ وی | ستاسو | دھغہ | اولاد | بیا کہ چہ | وی

لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ

ستاسو | دھغہ | اولاد | نو دھغوی دپارہ دہ | آتہ برخہ | لہ ہغہ خہ نہ چہ | تاسو پریزدی

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يَوْصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٌ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ

پس (داد اکولو) | دوصیت نہ | چہ تاسو وصیت کہے وی | دھغہ | یا دقرضہ نہ | او کہ چہ | وی | دھوکہ | سہے

يُورَثُ كَلَّةٌ أَوْ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ

دکوم میراث چہ | کللہ | یا دھوکہ | بھغہ (داسہ) | او دھغہ | درور | یا | خور وی

فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ

نو دپارہ دہ | یو | لہ ہغوی نہ | شپرمہ برخہ دہ | پس کہ چہ | وی ہغوی | زیات | لہ دے نہ

فَهُمْ شَرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يَوْصِي بِهَا أَوْ

پس ہغوی شریک دی | چہ دریمہ برخہ کہے | پس (داد اکولو) | وصیت نہ | چہ وصیت کہے شو دھغہ | یا

دَيْنٌ غَيْرَ مَضَارٍّ وَصِيَّةٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ

(پس د) | قرض نہ | (پہ شط دہ چہ) | وصیت کہے | دھانفتانہ | حکم دے | د اللہ | او اللہ

عَلِيمٌ حَلِيمٌ ۝ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ

پوہہ | دزغم غاوند دے | دا | حدونہ دی | د اللہ | او دھوکہ چہ | حکم منی | د اللہ

وَرَسُولُهُ يُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

اور ہفتہ در رسول ہفتہ بہ داخل کریں | بہ جنتوں کے | بہیری بہ | دہے لاندی | نہروٹہ | ہفتی بہ ہمیشہ
رسول حکمونہ پہ جائے کوی ہفتی بہ اللہ داسے باغونوٹہ داخل کریں | دہے در آونو | لاندی بہ نہروٹہ ہمیری

فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

پہ ہفتے | اودادہ | کامیابی | دیرہ لویہ | اوٹوک چہ | نافرمانی کوی | داللہ | اور ہفتہ در رسول
ہمیشہ بہ پہنے و سیری او ہم دا دیرہ لویہ کامیابی دہے - اوٹوک چہ داللہ اور رسول حکمونہ ونہ منی

وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلُهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا

اور تیرشی | دہے در حدونونہ | ہفتہ بہ داخل کریں | اورتہ | (چہ) ہمیشہ بہ وی | پہ ہفتے
و داللہ در مقرر کردونونہ و لاندی تیرشی | اللہ بہ ہفتہ پہ دروزہ کے داخل کریں | ہمیشہ بہ پہنے وی

وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ

اور ہفتہ بہ | عذاب وی | سپکوونکے | او کوہے شے چہ | کوی | بدکاری
اور ہفتہ در پارہ رسوا کوونکے عذاب مقرر دے - اوستاسو پہ زناونکے چہ ٹوک بدکاری (ذنا)

مِنْ نِّسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا

لہ شہوتاسونہ | نوکواہان راوغواہی | پہ ہفتی باندی غلورسری | لہ خیلونہ | بیاکہ چہ ہفتی کوامی در
دکری ، نو پہ ہفتی باندی در خیلوسرہونہ غلورتنہ کوامیات نیسی | نوکے غلورتنہ پہ گواہی وکری

فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ

نوبندے کری ہفتی | پہ خیلو کورونکے | ترہے چہ | اوچتے کری ہفتی | مرگ | یا جوہہ کری
نوداسے شے پہ کورونکے ترہے بندے کری چہ مرگے فنا کری ، یا اللہ درلہ

اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ۝ وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَّاهَا مِنْكُمْ فَادُّوهُنَّ

اللہ | ہفتی لہ | خہ لاس | اوکوم دوہ (بہتہ سر) چہ | داسے کارو کوی | لہ تاسونہ | نو تکلیف ورسو ہفتی
خہ بلہ لاس راوباسی - او پہ تاسو کے کوم دوہ کسان چہ بدکاری وکری نو تکلیفونہ ودرلہ وکری

فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا

نوکے چہ | ہفتی توبہ وکری | او اصلاح وکری | نومخ وادوہی | دہفتی نہ | بیشک | اللہ | دے | اوٹے توبہ قبول دے
نوکے توبہ وباسی او خیل حانونہ سم کری نو بیا ہفتی پریردے ، بیشک اللہ توبہ قبول دے

رَّحِيمًا ۝ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ

دیررحم کوونکے | بیشک | توبہ (قبول ہو) | پہ اللہ باندی | دہو خلق و پادہی چہ | کوی
مہربانہ دے - یقیناً اللہ تعالیٰ توبہ دہو خلق و قبولی چہ بدکار پہ ناپوہی

السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ

بدکارونہ | پہ ناپوہی سرہ | بیا | توبہ وکری | در | پس ہم داخل دی | چہ توبہ قبولی اللہ
سرہ وکری ، او بیا دیر در توبہ وباسی ، ہم داسے خلق دی در کومو توبہ چہ اللہ

عَلَيْهِمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝۱۷ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ

دھوی | او دے | الله | پوہہ | دھکت خاوند | اونشتہ دے | توبہ
توبی - او الله پہ ہر شے پوہہ او دے مصلحت نہ واقف دے - او دھو خلقو توبہ (خے توبہ) نہ دے

لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمْ

ہو خلقو کوم چہ | کوی | بد کارونہ | تر دے چہ | حاضرشی | یوکس تپہ ہونے
چہ لکھا دی گناہونہ کوی - تر دے چہ پہ ہونے کئے د چا د مرگ دخت

الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْغَنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ

مرگ | رنو، ہفہ ووائی | چہ بیشک ما | توبہ وکیرہ | اوس | اونہ ہفہ خلقو پارہ | چہ مرگہ شی
راشی نو دوائی (پارہ) زہ اوس توبہ کوم ، اونہ (توبہ) د ہفہ چا د پارہ دہ چہ

وَهُمْ كَفَّارٌ ۖ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۸

او ہونے | کافران وی | ہم دادی | چہ تیار کرے مومنین | ہونے | عذاب | دردناک -
کافران مرگہ شی د ہفہ خلق دی کومو د پارہ چہ مومنین دردناک عذاب تیار کرے دے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا

اے د ایمان خاوندانو! | حلال نہ دی | تاسو پارہ | چہ | وارثان شی تاسو | د بنحو | جبراً
اے مومنانو! | تاسو نہ روانہ دی چہ پہ زبردستی خان د بنحو وارثان کری

وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا

او | مہ منع کوئی تاسو ہونے | پارہ دے چہ | داخلی تاسو | پہ ہونے | کوم چہ | ورکول تاسو ہونے | مکر
اونہ ہونے پہ دے خیال منع کوئی چہ شے تاسو ہونے لہ (یوخل) ورکری وی د ہفہ خے برخہ داخلی سواد

أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ

چہ | ہونے وکری | بد کاری | بنکارہ | او ژوند تیروئی ہونے | پہ بنہ طریقہ | پاکیزہ
دے صورت نہ چہ ہونے بنکارہ بد کاری وکری ، اونچو سرہ پہ بنہ طریقہ گذران کوئی - کہ ہونے

كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ

تاسو نہ خوینوی ہونے | نو (خے) کر نہ دہ | چہ نہ بہ خوینوی تاسو | یو خیز | او پیدا بہ کری | الله | پہ ہونے
ستاسو خوینے نہ وی نو د اکیدے شی چہ یو خیز ستاسو خوینے نہ وی ، او الله تعالیٰ تاسو لہ پہ ہونے دیرہ

خَيْرًا كَثِيرًا ۝۱۹ وَإِنْ أَردْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مِّمَّا زَوَّجَ

خیر | دیر | او کہ چرے | تاسو غواہی | بدلون | بنچہ | پہ خلے دے بنچہ
فائدہ اینبی وی او کہ تاسو د پہ بنہ طریقہ گذران نہ شی کوئے او) د یوے بنچہ پہ بنچہ بدلون غواہی

وَأَنْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قَنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا

او تاسو ورکری وی | یوے تہ لہ ہونے | دیری مالونہ | نومہ | واپس اخلی | لہ ہونے | خے خیز
او تاسو ہونے دولت دیرے ہم ورکری وی نو ہم ترے نہ ہیٹ خیز واپس مہ اخلی

بِهْتَانَا ۛ وَارْتَمَا مُبِينًا ۛ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ ۛ

ایا تاسوا غلطی هغه | پیه بهتان تړلو | او په گناه ښکاره سړه | او څنگه | تاسوا څه شی هغه
ایا تاسوا د غواړی چه په بهتان تړلو او په ښکاره ظلم کولو باند هغه مال داخلې - او تاسو دا څنگه داپس اخځی

وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذَانِ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧١﴾

وَقَدْ أَقْصَى بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَمَّا
 اَوَّلُ مَا دُكِّمَ (سید لدی) خُتْلَه تَاسَوْتَه خُتُوته | اوهوئی اختَه | له تاسونه | اقرار | سعت
 شئی، هر کله چه تاسو یوبل سره (دبخته خاوند) لیده کاته دگری و اوهوئی له تاسونه (د نکاح) پوڅ قول او اقرار اخیسته

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفُ

وَلَا تَنْجُوا مَا نَحْنُ آبَاؤُكُمْ مِنَ الْبَلَاءِ | مگر ہفتہ تھہ | دیانند تیر شول
اوہ نکاح کوئی کو موسرہ چہ نکاح کیے | ستاسو پلارانو | لہ شیخو نہ | دیکھ (ہم) نہ دیانند چہ تھہ وشوہ تھہ
ہفہ نجوسرہ ہیہیہے نکاح مہ کوئی کو موسرہ چہ ستاسو پلارانو نکاح کیے | دیکھ (ہم) نہ دیانند چہ تھہ وشوہ تھہ

اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةًۭ وَّمَقْتًاۭ وَّسَاءَ سَبِيْلًاۙ ﴿٢٣﴾ حَرَمَتْ عَلَیْكُمْ

اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وِسَاءً سَیِّئًا ﴿۲۱﴾

بیشک داخلِ حیرہ ہے حیائی (اور) غضب (خبردار) اور بدہ | طریقہ دہ | حرام کہے شوے | پہ تاسو
 پہ تاسو یا نبیِ حرامے دی |

۱۲۸۱

وَأَخَوَاتِكُمْ وَعَمَّاتُكُمُ وَبَنَاتُ الْأَخِ

اَهْلُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخُوتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ أَخَوَاتِكُمْ

[illegible]

وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهُنَّ ۖ الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعِ ۚ

اور خورزے ، اوھفہ میندے چھتے ئے درکے دی او ذقی خویندے

وَأُمَمْتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِكُمُ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ الَّتِي
 اومئندے | دینھو ستاسو | اوستا سود | بنھو لونہ | چہ اوس (پالنے کیلئے) ستا چہ غیریہ | چہ ستا سود | ہفہ بنھو نہ پیل

او میندے د بھو ستاسو اوستا سود بھو لوہے (چہ اوس پاکے لیز) تاپے یزے پست سود ہم بھو نہ چہ
او خواہی نیانے او پر کتی چہ ستاسو پہ پرورش کنے اوسیری د هغو بھو نہ چہ

دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَاِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
 چه محبت کرو تا سو | دهقوی | پس که چو | نه وی که | تا سو دهقوی سه محبت | نوته که نه نشسته | به

چہ محبت کرو تا سو | دھوسو | ایس کد چڑ | نہ وی کہے | تا سو دھوی سرے محبت | نوٹہ | کناہ نشہ | پہ
ورسہ کور وے کہے وی، نوک کور وے موور سرے نہ وی کہے، نویا (پرکتی) سرے پہ نکاح کو کوئے) ہی

وَحَلَّائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا

او بنی | د ټامو ستاسو | هغه ټامن چه | له شا کاونو ستاسونه دی | او (دا) چه | تاسو چه کړی
او | ستاسو د | خپلو حقیقی ټامو بنی (هغه) په تاسو حرام دی او دا هم چه په یو وخت کې (د ټامو)

بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا